

การศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง

Factors Affecting Retirement Saving Behaviors: A Case Study of Government Officers
in the Department of Public Works and Town & Country Planning.

โดย

นางสาวนครินทร์ เจียวิสว่าง

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
พ.ศ. 2558

นกรินทร์ เจียวกว้าง 2558: ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษา
ข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง ปรินญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ:
รองศาสตราจารย์สันติยา เอกอัคร, Ph.D. 117 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาถึงพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของ
ข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง 2) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ
ของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง ทำการศึกษาโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากการ
แจกแบบสอบถามจำนวน 328 ตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่
ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ เชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2)
ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการศึกษานี้พบว่า 1) ระดับตำแหน่งงานเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับ
การออมและการลงทุนมากที่สุด ทั้งในรูปแบบเงินฝากประจำ หุ้น/หลักทรัพย์ กองทุนรวมเพื่อการ
เลี้ยงชีพ กองทุนการออมแห่งชาติ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ทองคำ ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง
และพันธบัตรรัฐบาล/ตัวเงินคลัง 2) ระดับตำแหน่งงานและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นปัจจัย
ส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมมากที่สุด ทั้งวัตถุประสงค์เพื่อการวาง
แผนการลงทุนในอนาคต เพื่อการใช้จ่ายยามเกษียณอายุ เพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว
เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ และอื่นๆ 3) รายได้ประจำและค่าใช้จ่าย
ประจำวัน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการออมในระดับมาก ส่วนหนึ่งสินอื่นๆ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการออม
ในระดับน้อย

ข้อเสนอแนะจากการศึกษานี้คือ กรมโยธาธิการและผังเมือง ควรจัดให้มีการอบรม
เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออมและการลงทุนให้สอดคล้องกับปัจจัยส่วนบุคคลและ
วัตถุประสงค์ในการออม อีกทั้งควรให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านรายได้ประจำและค่าใช้จ่าย
ประจำวันให้มาก เพื่อจูงใจให้ข้าราชการทำการออมเพื่อวัยเกษียณมากขึ้น

นกรินทร์ เจียวกว้าง

ลายมือชื่อนิติ

สม. อัคร

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

๕ ส.ค. ๒๕๕๘

Nakarin Jiew sawang 2015: Factors Affecting Retirement Saving Behaviors: A Case Study of Government Officers in the Department of Public Works and Town & Country Planning. Master of Economics (Business Economics), Major Field: Business Economics, Department of Economics. Independent Study Advisor: Associate Professor Santiya Eag-ark, Ph.D. 117 pages.

The objectives of this study are: 1) to study the retirement saving behaviors of government officers in the Department of Public Works and Town & Country Planning, 2) to study the factors affecting retirement saving behaviors of government officers in the Department of Public Works and Town & Country Planning. The primary data was collected from 328 questionnaires. The data was analyzed by using descriptive statistics such as frequencies, percentage, means, standard deviation and applying inferential statistics: Chi-square (χ^2) at 0.05 level of significant.

The results of this study are: 1) the working position title is the most influential personal factors related to saving and investment types such as fixed deposit, stock, retirement mutual fund, national saving fund, government pension fund, gold, land/building, government bond / treasury bill, 2) the working position title and the average monthly income are the most influential personal factors related to the objectives of saving including for the investment planning in the future, for the retirement spending, for the education of members of the family, for the retirement health expense, etc., 3) the regular monthly income and the daily living expense affect the saving at high level, while the other liabilities affect the saving at low level.

The recommendations from this study are: the Department of Public Works and Town & Country Planning should organize a seminar to provide knowledge and understanding about saving and investment according to personal factors and saving objectives. In addition, they should pay more attention to regular monthly income and the daily living expense factors in order to persuade government officers to cumulate more retirement saving.

Nakarin Jiew sawang
Student's signature

Santiya Eag-ark
Advisor's signature

4 Aug. 2015

กิตติกรรมประกาศ

จากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ดร.สันติยา เอกอัคร ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาและคำแนะนำ พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่อง และให้ข้อคิดเห็นต่างๆ อันเป็นประโยชน์ จนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ผู้ทำการศึกษาจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ แนวทางการศึกษา ตลอดจนแนวคิดต่างๆ ที่ได้นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่โครงการปริญญาโท เศรษฐศาสตร์ธุรกิจทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการติดต่อประสานงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี รวมทั้งเพื่อนๆ นักศึกษาโครงการปริญญาโท เศรษฐศาสตร์ธุรกิจภาคพิเศษที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจกันมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ คุณสมใจ อิ่มสุวรรณ นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ รวมถึงข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี จนทำให้การศึกษาในครั้งนี้บรรลุผลสำเร็จ

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และคุณอัษฎร ปุคคละนันท์ ที่คอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และคอยเป็นกำลังใจมาโดยตลอด ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมในโอกาสต่อไป

นกรินทร์ เจียวสว่าง

กรกฎาคม 2558

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	8
ขอบเขตของการศึกษา	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
นิยามศัพท์	9
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	10
แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
สมมติฐานในการศึกษา	20
กรอบแนวคิดในการวิจัย	20
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	22
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	22
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	24
บทที่ 4 ผลการศึกษา	28
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	28
พฤติกรรมกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ	31
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล	
กับพฤติกรรมกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ	34
การสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ	101
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	104
สรุปผลการศึกษา	104
ข้อเสนอแนะ	107

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	109
ภาคผนวก	111
แบบสอบถาม	112
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	117

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	จำนวนข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง จำแนกตามเพศและระดับตำแหน่งงาน ณ วันที่ 5 ธันวาคม 2557	4
1.2	จำนวนข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองจำแนกตามสังกัด และระดับตำแหน่งงาน ณ วันที่ 5 ธันวาคม 2557	6
4.1	จำนวนและอัตราร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	30
4.2	จำนวนและอัตราร้อยละของพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ ของผู้ตอบแบบสอบถาม	33
4.3	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบหุ้นสหกรณ์	34
4.4	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้นสหกรณ์	35
4.5	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบเงินฝากประจำ	36
4.6	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุน ในรูปแบบเงินฝากประจำ	37
4.7	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบเงินฝากประจำ	38
4.8	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์	39

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.9	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุน ในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์	40
4.10	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์	41
4.11	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์	42
4.12	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	43
4.13	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	44
4.14	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	45
4.15	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	46
4.16	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	47
4.17	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติ	48

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.18	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติ	49
4.19	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติ	50
4.20	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	51
4.21	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	52
4.22	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	53
4.23	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	54
4.24	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบทองคำ	55
4.25	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำ	56
4.26	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุน ในรูปแบบทองคำ	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.27	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบทองคำ	58
4.28	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง	59
4.29	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง	60
4.30	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง	61
4.31	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุน ในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง	62
4.32	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง	63
4.33	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง	64
4.34	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง	65
4.35	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการออมและการลงทุนในรูปแบบ พันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.36	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุน ในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง	67
4.37	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน ในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง	68
4.38	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต	69
4.39	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต	70
4.40	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต	71
4.41	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต	72
4.42	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต	73
4.43	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน	74
4.44	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.45	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ	76
4.46	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ	77
4.47	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ	78
4.48	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ	79
4.49	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ	80
4.50	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว	81
4.51	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว	82
4.52	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว	83
4.53	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว	85

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.54	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ	86
4.55	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ	87
4.56	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ	88
4.57	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ	90
4.58	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ	91
4.59	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ	92
4.60	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ	93
4.61	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสัดส่วนเงินออม ต่อรายได้โดยเฉลี่ย	94
4.62	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย	95
4.63	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับสัดส่วนเงินออม ต่อรายได้โดยเฉลี่ย	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.64	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย	98
4.65	ตารางสรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการออมและการลงทุน	99
4.66	ตารางสรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออม	100
4.67	ตารางสรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย	100
4.68	ปัจจัยมีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณในส่วนของขนาดรายได้ในปัจจุบัน	101
4.69	ปัจจัยมีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณในส่วนของขนาดค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน	102
4.70	ปัจจัยมีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณในส่วนของภาระหนี้สิน	102
4.71	ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ	103

สารบัญภาพ

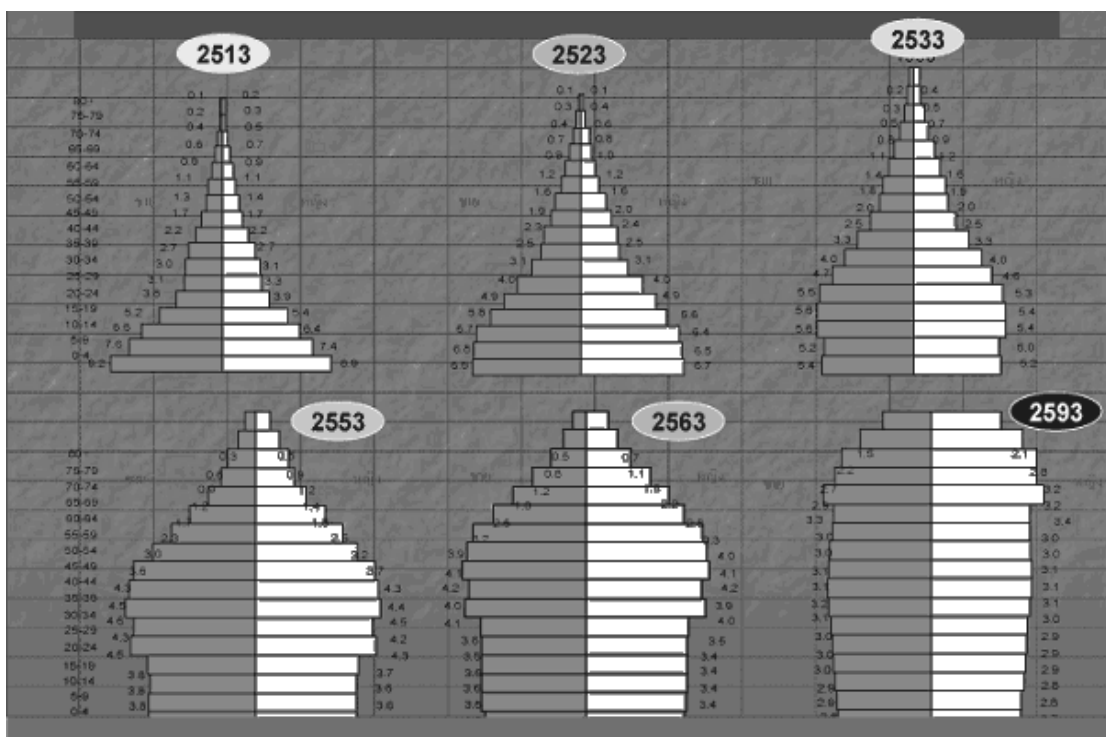
ภาพที่		หน้า
1	ปิรามิดประชากรประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2513-2593	1
2	จำนวนข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองจำแนกตามเพศ และระดับตำแหน่งงาน พ.ศ. 2557	5
3	จำนวนข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองจำแนกตามสังกัด และระดับตำแหน่งงาน พ.ศ. 2557	7
4	กรอบแนวคิดในการศึกษา	21

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ประชากรมีอายุยืนยาวมากขึ้นและโครงสร้างประชากรกำลังเปลี่ยนแปลงสู่ยุคที่สัดส่วนประชากรวัยสูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากข้อมูลการประมาณการพบว่า ในปี พ.ศ. 2563 สัดส่วนประชากรวัยสูงอายุ จะอยู่ที่ร้อยละ 18 ของประชากร สัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นหนึ่งเท่าตัวจากปี พ.ศ. 2542 นอกจากนี้ฐานข้อมูลประชากร วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้มีการศึกษาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรตามเพศและอายุ โดยได้นำเสนอด้วยปิรามิดประชากรประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2513-2593 ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ปิรามิดประชากรประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2513-2593

ที่มา: วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551)

จากภาพที่ 1 แสดงให้เห็นถึงภาวะการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากรวัยสูงอายุ ของไทยซึ่งจากปีระมิดจะเห็นว่าฐานของปีระมิดที่แทนอายุของประชากรในวัยเด็กจะมีลักษณะแคบลง ในขณะที่ยอดปีระมิดที่แทนประชากรวัยสูงอายุมีแนวโน้มขยายกว้างขึ้นอย่างรวดเร็ว และในปี พ.ศ. 2563 ประเทศไทยจะมีประชากรวัยสูงอายุมากกว่าประชากรวัยเด็ก ซึ่งจำนวนเด็กเกิดใหม่ในแต่ละปีเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 ส่งผลให้สัดส่วนของประชากรวัยเจริญพันธุ์ลดลงตามไปด้วย ในขณะที่ประชากรวัยทำงานที่มีอายุระหว่าง 30-64 ปี จะยังคงเติบโตต่อไปอีกระยะหนึ่งจากนั้นจึงเริ่มลดลง โดยกลุ่มประชากรวัยเด็กที่มีอายุระหว่าง 15-29 ปี และกลุ่มอายุแรกเกิดถึง 14 ปี กำลังเริ่มหดตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเห็นได้ชัดเจนช่วง ปี พ.ศ. 2553-2563 และหลังจากปี พ.ศ. 2563 ไปแล้ว ประชากรที่มีอายุเกิน 45 ปีขึ้นไปจะเป็น กลุ่มประชากรที่คาดว่า จะเติบโต เพิ่มจำนวนมากขึ้นจนกระทั่งปี พ.ศ. 2593 จะเป็นการเพิ่มขึ้น ของประชากรที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไป

เนื่องด้วยการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวนี้ ทำให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งหมายความว่าในอนาคตสังคมไทยจะมีบุคคลวัยทำงานที่สามารถทำงานหารายได้มาช่วยเหลือจุนเจือผู้สูงอายุนั้นมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่ภาระค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูผู้สูงอายุกลับเพิ่มมากขึ้น เพราะวัยสูงอายุโดยส่วนมากมักจะไม่มีรายได้แต่ยังคงมีรายจ่ายเพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตและเนื่องจากอัตราการออมของคนไทยอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและจะส่งผลไปยังภาครัฐบาลในระยะยาวในการจัดหากองทุนมาเลี้ยงดูผู้สูงอายุ จึงได้มีหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนสนับสนุน โดยการหาช่องทางการแนะนำ ให้ความรู้ความเข้าใจแก่บุคคลในวัยทำงานเพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการวางแผนจัดการสินทรัพย์ต่างๆ ให้เพียงพอกับความต้องการสำหรับอนาคตในวัยเกษียณของแต่ละคน เมื่อสังคมมีประชากรวัยสูงอายุมากขึ้น ในขณะที่รัฐบาลก็มีข้อจำกัดในการแบกรับภาระเลี้ยงดูผู้สูงอายุ จึงเกิดประเด็นคำถามสำคัญว่า ทำอย่างไรผู้สูงอายุในอนาคตจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มีเงินออมเพียงพอต่อการดำเนินชีวิตและ ไม่ต้องพึ่งพาลูกหลานมากเกินไป

การออมระยะยาวสำหรับคนที่อยู่ในวัยทำงานเพื่อวางแผนการเงินให้เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุในอนาคตนับเป็นหลักประกันชีวิตที่สำคัญ ช่องทางสำหรับการออมระยะยาวเพื่อชีวิตหลังเกษียณอายุมีหลายช่องทาง โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของกองทุนซึ่งประกอบด้วยกองทุนที่เป็นการออมภาคบังคับและกองทุนที่เป็นการออมโดยสมัครใจ กองทุนที่เป็นการออมภาคบังคับจะกำหนดกลุ่มเป้าหมายข้าราชการพนักงานหรือลูกจ้างที่จะออมและอัตราออมแต่ละเดือน

อย่างชัดเจน เช่น กองทุนประกันสังคม กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) เป็นต้น ในขณะที่ กองทุนที่เป็นการออมโดยสมัครใจซึ่งภาครัฐได้ส่งเสริมโดยผ่านทางมาตรการลดหย่อนภาษี ได้แก่ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (Provident Fund) กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement- Mutual Fund) เป็นต้น ผู้ออมที่ออมผ่านกองทุนทั้งที่เป็นภาคบังคับและภาคสมัครใจ ต่างได้รับสิทธิประโยชน์ภาษี ในหลายด้าน เช่น ภาษีเงินได้จากการออม ภาษีเงินได้จากผลตอบแทนจากเงินลงทุน ซึ่งในปัจจุบัน กองทุนรวม RMF มีนโยบายการลงทุนให้เลือกลงทุนมากมายตามความต้องการของนักลงทุนไม่ว่า จะเป็นตราสารทุน ตราสารหนี้ หรือตราสารอื่นๆ

นอกจากนี้ช่องทางการออมอื่นๆ ที่จัดเป็นช่องทางการออมระยะยาวและเป็นทางเลือก สำหรับผู้ออมมีอีกหลายช่องทาง เช่น การฝากเงินประเภทประจำกับธนาคารพาณิชย์ การทำประกันชีวิต แบบสะสมทรัพย์ รวมทั้งภาครัฐยังมีเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุ แต่เมื่อเทียบกับค่าครองชีพในปัจจุบันนั้น จำนวนเงินที่มีอยู่น้อยมาก เมื่อกล่าวถึงการวางแผนเกษียณอายุมักจะเกิดคำถามจากบุคคลวัยทำงานว่า เงินที่ได้มาเหล่านั้นควรจะเก็บอย่างไรให้งอกเงยและจะต้องมีจำนวนเท่าไรถึงจะเพียงพอ กับ การดำเนินชีวิตหลังวันเกษียณ ที่ไม่มีรายได้เหมือนวัยทำงาน ส่วนใหญ่จึงไม่กล้าลงทุนในสินทรัพย์ ที่มีความเสี่ยงมาก เพียงแค่รักษาเงินต้นให้ปลอดภัยและได้รับค่าตอบแทนสม่ำเสมอ ขณะที่บางคน สามารถที่จะยอมรับความเสี่ยงได้สูงและพร้อมที่จะลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความผันผวนสูงเพื่อแลก กับผลตอบแทนที่สูงขึ้นจึงเน้นการลงทุนในสินทรัพย์โดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น จนประสบกับภาวะขาดทุน ทำให้เงินออมที่เก็บมานั้นไม่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิตหลังเกษียณอายุ ตามที่วางแผนไว้ แต่หากมีการจัดการการลงทุนที่เหมาะสมกับเงินออมที่มีอยู่จะทำให้ทราบถึง สัดส่วนการลงทุนของผู้ลงทุนแต่ละคนได้ ซึ่งสัดส่วนการออมของแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกัน ตามความต้องการใช้ในอนาคต แต่อาจมีสาเหตุบางประการที่ทำให้การออมของบางคนเกิดปัญหา ไม่เป็นไปตามแผนการออมที่วางไว้หรืออาจไม่มีการออมเกิดขึ้นสำหรับบางคน

กรมโยธาธิการและผังเมือง เป็นหน่วยงานราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทย มีภารกิจ เกี่ยวกับงานด้านผังเมืองด้านต่างๆ ทั้งการโยธาธิการ การออกแบบ การก่อสร้างและการควบคุม ดำเนินการและสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการพัฒนาเมืองและชนบท โดยการ กำหนดและกำกับดูแลนโยบายการใช้ประโยชน์ที่ดิน ระบบการตั้งถิ่นฐานและโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการกำหนดคุณภาพและมาตรฐานการก่อสร้างด้านสถาปัตยกรรม วิศวกรรม และการผังเมือง เพื่อให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี เกิดมาตรฐานความปลอดภัยแห่งสาธารณชนความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของบ้านเมืองและสิ่งปลูกสร้าง ตามระบบการผังเมืองที่ดี อันจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งนี้อัตราค่าจ้างราชการของกรมโยธาธิการและผังเมืองทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

มีจำนวนทั้งสิ้น 1,834 คน ซึ่งจำแนกตามเพศ สังกัด และระดับตำแหน่งงานได้ดังตารางที่ 1.1 และตารางที่ 1.2

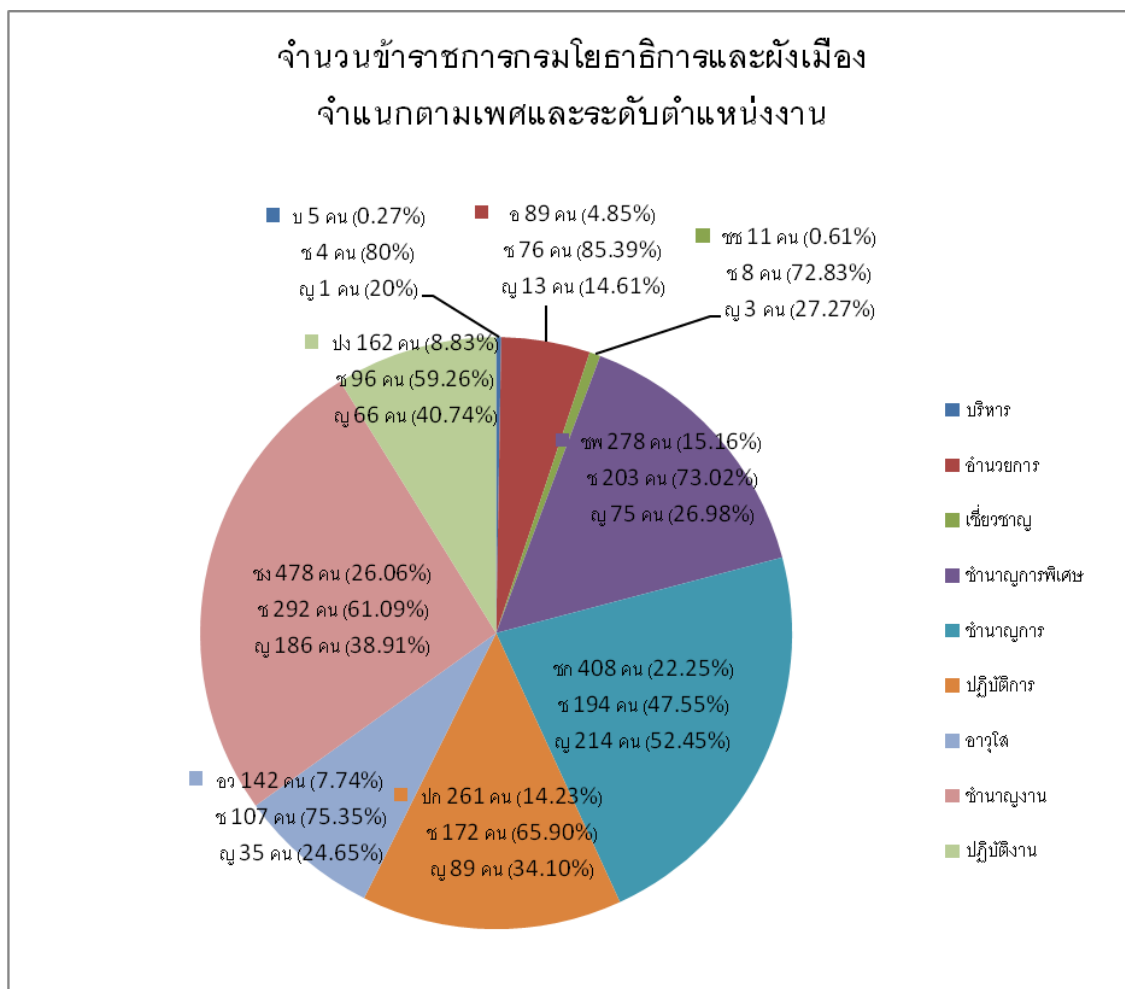
ตารางที่ 1.1 จำนวนและสัดส่วนข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองจำแนกตามเพศ และระดับตำแหน่งงาน ณ วันที่ 5 ธันวาคม 2557

หน่วย: คน

กรมโยธาธิการและผังเมือง จำนวนข้าราชการจำแนกตามเพศและระดับตำแหน่งงาน										
ระดับ ตำแหน่ง งาน	บริหาร	อำนวยการ	วิชาการ				ทั่วไป			รวม
			ชช	ชพ	ชก	ปก	อว	ชง	ปง	
ชาย (ร้อยละ)	4 (80)	76 (85.39)	8 (72.83)	203 (73.02)	194 (47.55)	172 (65.90)	107 (75.35)	292 (61.09)	96 (59.26)	1,152 (62.81)
หญิง (ร้อยละ)	1 (20)	13 (14.61)	3 (27.27)	75 (26.98)	214 (52.45)	89 (34.10)	35 (24.65)	186 (38.91)	66 (40.74)	682 (37.19)
	5	89	11	278	408	261	142	478	162	1,834
รวม	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)

ที่มา: กองการเจ้าหน้าที่ กรมโยธาธิการและผังเมือง (2557)

จากตารางที่ 1.1 จะเห็นว่า จำนวนข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เมื่อจำแนกตามเพศและระดับตำแหน่งงาน จะมีจำนวนข้าราชการเพศชาย ร้อยละ 62.81 เพศหญิงร้อยละ 37.19 และเมื่อพิจารณาจากระดับตำแหน่งงานทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ บริหาร อำนวยการ วิชาการ และทั่วไป พบว่า ข้าราชการในแต่ละประเภทส่วนมากจะเป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 จำนวนและสัดส่วนข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองจำแนกตามเพศ
และระดับตำแหน่งงาน พ.ศ. 2557

ที่มา: กองการเจ้าหน้าที่ กรมโยธาธิการและผังเมือง (2557)

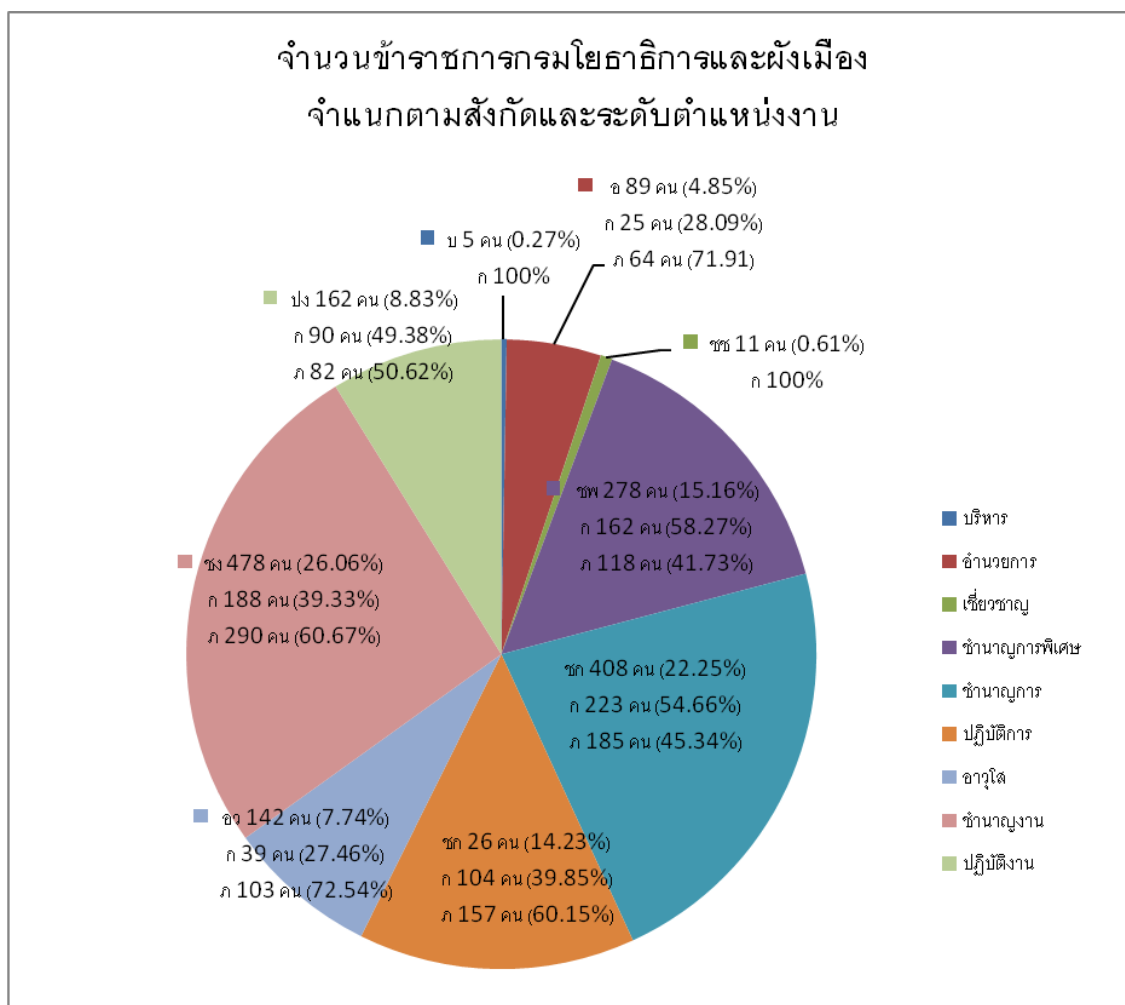
จากภาพที่ 2 จะเห็นว่าในระดับตำแหน่งงานของแต่ละประเภะนั้น มีข้าราชการเพศชายมากกว่าเพศหญิงเกือบทุกตำแหน่งที่เห็นชัดเจนที่สุดคือ ระดับตำแหน่งประเภทอำนวยการ มีข้าราชการเพศชายร้อยละ 85.39 ในขณะที่ข้าราชการเพศหญิงมีเพียงร้อยละ 14.61

ตารางที่ 1.2 จำนวนและสัดส่วนข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองจำแนกตามสังกัด
และระดับตำแหน่งงาน ณ วันที่ 5 ธันวาคม 2557

กรมโยธาธิการและผังเมือง จำนวนข้าราชการจำแนกตามสังกัดและระดับตำแหน่งงาน										
สังกัด	ระดับตำแหน่งงาน									รวม
	บริ หาร	อำนวยการ	ชช	ชพ	ชก	ปก	อว	ชง	ปง	คน
ส่วนกลาง	5	25	11	162	223	104	39	188	80	837
(ร้อยละ)	(100)	(28.09)	(100)	(58.27)	(54.66)	(39.85)	(27.46)	(39.33)	(49.38)	(45.64)
ส่วนภูมิภาค		64		116	185	157	103	290	82	997
(ร้อยละ)	0	(71.91)	0	(41.73)	(45.34)	(60.15)	(72.54)	(60.67)	(50.62)	(54.36)
	5	89	11	278	408	261	142	478	162	1834
รวม	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)

ที่มา: กองการเจ้าหน้าที่ กรมโยธาธิการและผังเมือง (2557)

จากตารางที่ 1.2 จำนวนข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเมื่อจำแนกตามสังกัดและระดับ พบว่า ข้าราชการส่วนกลางมีจำนวน 837 คน คิดเป็นร้อยละ 45.64 ของข้าราชการทั้งหมดของกรมโยธาธิการและผังเมือง และเป็นระดับชำนาญการ มากที่สุด จำนวน 223 คน รองลงมาเป็นระดับชำนาญงาน จำนวน 188 คน ในขณะที่ส่วนภูมิภาค มีจำนวน 997 คน คิดเป็นร้อยละ 54.36 ของข้าราชการทั้งหมดของกรมโยธาธิการและผังเมือง เป็นระดับชำนาญงาน มากที่สุด จำนวน 290 คน รองลงมาเป็นระดับชำนาญการ จำนวน 185 คน ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 จำนวนและสัดส่วนข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองจำแนกตามสังกัด
และระดับตำแหน่งงาน พ.ศ. 2557

ที่มา: กองการเจ้าหน้าที่ กรมโยธาธิการและผังเมือง (2557)

ปัจจุบันพบว่า เมื่อเกษียณอายุราชการแล้วบางส่วนยังคงทำงานต่อไปอีกและที่สำคัญคือ การวางแผนการออมเงินเพื่อวัยเกษียณอายุนี้น้อย ข้าราชการและพนักงานส่วนมากมีภาระค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับรายรับแต่ละเดือนทำให้การออมไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ถึงแม้ว่า ในระหว่างช่วงอายุการทำงานจะมีการเก็บออมหรือมีสวัสดิการจากภาครัฐและเอกชน ซึ่งเป็นระบบที่เป็นภาคบังคับและภาคสมัครใจในรูปแบบเงินออมระยะยาวเพื่อการเกษียณก็ตาม แต่การเตรียมเงินเพื่อการเกษียณยังไม่เพียงพอยังคงมีให้เห็นอีกมากมาย (ณัฏฐา, 2555) ปัจจุบันกรมโยธาธิการและผังเมือง มีภารกิจต่างๆ มากมาย การออมและการลงทุนเพื่อวัยเกษียณจึงไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร แม้รู้ดีว่าการใช้ชีวิตหลังเกษียณจะเป็นปัญหาต่อครอบครัวและสังคมแต่ก็ไม่ได้ตระหนัก

ถึงสิ่งที่จะตามมาอีก จึงทำให้ข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองมองข้ามความจำเป็นในเรื่องของการวางแผนการออมเพื่อวัยเกษียณ

ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงให้ความสนใจศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของแต่ละบุคคลของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองที่ต้องการออมในสินทรัพย์ที่มีอยู่อย่างไรให้เพียงพอกับวัยเกษียณอายุตามแผนที่วางไว้ หรือทำอย่างไรที่จะให้ประชากรวัยทำงานของกรมโยธาธิการและผังเมืองตระหนักถึงประโยชน์ของการออมเพื่อการใช้ชีวิตหลังวัยเกษียณอายุที่มีความสะดวกสบายมากขึ้น และไม่เป็นภาระของประเทศชาติในการแบ่งงบประมาณการพัฒนาประเทศมาจุนเจือ เพื่อช่วยเหลือกลุ่มผู้สูงอายุที่มีเงินไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพในวัยเกษียณ ดังนั้นการวางแผนการออมจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบันเพื่อเป็นหลักประกันว่า การดำเนินชีวิตหลังจากเกษียณอายุในอนาคตจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี นั่นคือมีเงินออมเพียงพอต่อการดำเนินชีวิตโดยไม่เป็นภาระแก่ลูกหลานหรือคนในครอบครัว ทั้งยังสามารถมีโอกาช่วยเหลือบุคคลที่ด้อยโอกาสในสังคมอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้ จำกัดขอบเขตการศึกษาด้านประชากร โดยจะทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนประชากรที่เป็นข้าราชการโดยประมาณ 1,834 คน จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรโดยวิธีคำนวณของ Taro Yamane' (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2542) ได้ 328 ตัวอย่าง เพื่อให้กลุ่มประชากรดังกล่าวเป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 เดือน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2558 ถึงเดือนมีนาคม 2558

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อให้ผู้บริหารและบุคคลกลุ่มวัยทำงานของกรมโยธาธิการและผังเมือง นำผลการศึกษาที่ได้เป็นแนวทางในการวางแผนการออมเงิน เพื่อเตรียมความพร้อมในการวางแผนก่อนวัยเกษียณอายุ และเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการวางแผนให้กับข้าราชการให้ตระหนักถึงการวางแผนการเกษียณอายุมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์

เกษียณอายุ หมายถึง ครบกำหนดอายุรับราชการหรือสิ้นกำหนดเวลารับราชการ ก็คือเมื่อผู้นั้นมีอายุครบ 60 ปี ซึ่งปัจจุบัน แม้จะมีผู้ลาออกตามนโยบายเออร์ลี่ไทร์ (Early Retired) ของรัฐบาลก่อนอายุจะครบ 60 ปีก็ตาม แต่ข้าราชการส่วนใหญ่ก็ยังอยู่จนครบอายุเกษียณ

พฤติกรรมการออม หมายถึง การแสดงออกหรือนิสัยโดยส่วนตัวของแต่ละบุคคลในการเก็บสะสมเงินเพื่อจุดประสงค์บางอย่างในอนาคต ซึ่งพฤติกรรมการออมของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันออกไป

การลงทุนที่เหมาะสม หมายถึง การนำเงินที่ได้จากการออมไปสร้างผลตอบแทนที่สูงขึ้นแต่ต้องขึ้นอยู่กับเงินออมของแต่ละบุคคล

ประชากร หมายถึง ข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

จากการค้นคว้าเอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารั้วนี้ พบว่าได้เคยมีผู้ทำการค้นคว้าในหัวข้อที่จะเป็นประโยชน์ และสามารถนำมาเป็นแนวคิดในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง ได้ดังนี้คือ

1. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมเพื่อการลงทุนที่เหมาะสมกับวัยเกษียณใช้แนวคิดทฤษฎีดังนี้

- 1.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการออม
- 1.2 แนวคิดทฤษฎีรายได้เปรียบเทียบ
- 1.3 แนวคิดทฤษฎีรายได้ถาวร
- 1.4 แนวคิดทฤษฎีการบริโภคในวัฏจักรชีวิต
- 1.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์

1.1 แนวคิดทฤษฎีการออม (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2547)

ตามแนวคิดทฤษฎีการออม (saving) มีนักเศรษฐศาสตร์กล่าวไว้หลายทฤษฎีด้วยกัน โดยมีรายละเอียดของทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

ความหมายของการออมตามแนวคิดทฤษฎีการออมของ John Maynard Keynes เห็นว่า ความต้องการถือเงินมี 3 ประเภท คือ

1. ความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หมายถึง ส่วนของรายได้สำหรับครัวเรือน การใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการอันเป็นรายการที่เกิดขึ้นประจำวัน
2. ความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน หมายถึง ส่วนของรายได้ที่เหลือจากการหักค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน จุดมุ่งหมายเพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายยามเจ็บป่วยหรือมีเหตุฉุกเฉิน หรือกิจการอันใดที่สมควร ดังนั้น รายได้ทั้งหมดที่ไม่ใช่ส่วนที่นำมาใช้จ่ายก็นับเป็นเงินออมได้

3. ความต้องการถือเงินไว้เพื่อเก็งกำไร หมายถึง ส่วนของรายได้ที่มีได้มีการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภค บริโภค และเงินจำนวนนั้นได้นำไปลงทุนทำการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้น ผู้ออมกับผู้ลงทุนไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลคนเดียวกัน แต่หมายถึงเงินที่ออมไว้นั้นต้องพร้อมที่จะนำไปลงทุนประกอบธุรกิจได้ โดยจะต้องผ่านระบบการเงินของประเทศหรือสถาบันการเงินอื่นก็ได้

ทฤษฎีการออมกับกระแสรายได้และรายจ่าย

ระดับรายได้เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถในการออม ถ้ารายได้หลังหักภาษีสูงขึ้นความสามารถในการออมจะเพิ่มขึ้นด้วย แต่เมื่อรายได้หลังหักภาษีสูงขึ้นแล้วการออมจะเพิ่มสูงขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับการกระจายของรายได้อีกด้วย เรียกการออมตามทฤษฎีการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภค บริโภคของ Keynes ว่า “การออมทรัพย์” ซึ่งสามารถเขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค และปริมาณการออมได้ดังนี้

$$Y = C + S$$

กำหนดให้ Y คือ รายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง

C คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

S คือ ปริมาณการออม

ตัววัดค่าพฤติกรรมการออม :

สำหรับตัววัดค่าพฤติกรรมการออมที่นิยมใช้กัน คือ APS (average propensity to save: ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออม) เป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่ารายได้ 1 หน่วย คราวเรือนจะทำการออม เก็บไว้เท่าไร บ่งชี้ให้ทราบถึงพฤติกรรมในการจัดสรรรายได้ไปในการออมของครัวเรือน และ MPS (marginal propensity to save: ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม) เป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่า เมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ปริมาณการออมจะเปลี่ยนแปลงไปเท่าไร บ่งชี้ให้ทราบถึงผล ของการเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ที่กระทบต่อพฤติกรรมการออมว่ามีมากน้อยเพียงใด ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการทั้งค่า APS และ MPS ได้ดังนี้

$$APS = S / Y$$

$$MPS = \Delta S / \Delta Y$$

กำหนดให้ S คือ การออมที่แท้จริง

Y คือ รายได้ที่แท้จริง

ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความโน้มเอียงในการบริโภคและการออม

นักเศรษฐศาสตร์โดยทั่วไปมักจะกล่าวถึงการออมและการบริโภคควบคู่ไปเสมอ ทั้งนี้ เนื่องจากต่างก็เป็นส่วนหนึ่งที่แยกออกมาจากรายได้ของครัวเรือนที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง ถ้าปริมาณการออมรวมกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมีค่าเท่ากับรายได้ที่ครัวเรือนสามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้จริงพอดี เมื่อทำการย้ายข้างสมการจะได้ว่า

$$Y = C + S$$

$$(C/Y) + (S/Y) = (Y/Y) \text{ คือ } APC + APS = 1(4)$$

$$\text{และ } (DC/DY) + (DS/DY) = (DY/DY) \text{ คือ } MPC + MPS = 1(5)$$

กำหนดให้

APC คือ ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค (average propensity to consume)

MPC คือ ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค (marginal propensity to consume)

1.2 แนวคิดทฤษฎีรายได้เปรียบเทียบ (Relative Income Hypothesis of Consumption)

(สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2547)

ตามแนวคิดของ James S. Duesenberry เชื่อว่าการบริโภคของผู้บริโภคแต่ละคนขึ้นอยู่กับ รายได้เปรียบเทียบ (relative income) มากกว่ารายได้สมบูรณ์ (absolute income) โดยผู้บริโภคจะเปรียบเทียบระดับรายได้และระดับการบริโภคของตนเองกับคนอื่นๆ ในสังคมสูงขึ้น บุคคลที่มีรายได้ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของสังคม จะมีค่า APC ค่อนข้างสูง เนื่องจากต้องพยายามรักษาระดับการบริโภคให้ใกล้เคียงกับคนอื่นๆ ในสังคม ส่วนคนที่มีรายได้สูงกว่ารายได้เฉลี่ยของสังคมจะมีค่า APC ค่อนข้างต่ำ เพราะระดับการบริโภคใกล้เคียงกับระดับการบริโภคของคนอื่นๆ จะเป็นสัดส่วนที่ไม่สูงนักเมื่อเทียบกับรายได้ ดังนั้นเป็นไปได้ว่าคนที่มีรายได้เท่ากัน แต่อยู่ในสังคมที่ต่างกันจะมีค่า APC ต่างกัน ส่วนความสัมพันธ์ของการบริโภคกับรายได้ในระยะยาว กล่าวคือในระยะยาวรายได้ที่เพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ตำแหน่งของรายได้ของบุคคลเมื่อเทียบกับสังคมจะคงที่ ดังนั้น สัดส่วนการบริโภคต่อรายได้ของแต่ละบุคคลจะคงที่ ทำให้ค่า APC คงที่ในระยะยาว นั่นคือการบริโภคของผู้บริโภคของแต่ละคนจะขึ้นอยู่กับรายได้สูงสุดที่เคยรับในอดีต เนื่องจากผู้บริโภคจะเคยชินต่อระดับการบริโภคในอดีต ดังนั้นถ้ารายได้ลดลง ผู้บริโภคจะยินยอมลดการออมของตนเอง มากกว่าที่จะลดระดับการบริโภคที่เคยชินมาแล้ว

1.3 แนวคิดทฤษฎีรายได้ถาวร (Permanent Income Theory of Consumption)

(สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2547)

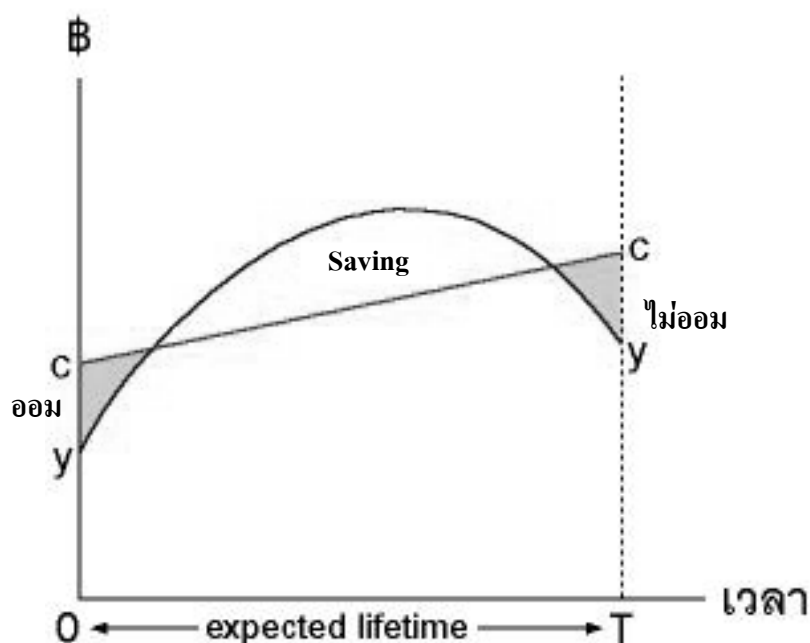
ตามแนวคิดของ Milton Friedman เชื่อว่าครัวเรือนจะมีพฤติกรรมในการจัดสรรรายได้เพื่อการบริโภค โดยอิงกับรายได้ระยะยาว (long term income) ที่คาดว่าจะได้รับพร้อมทั้งได้กำหนดรายได้ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ รายได้ถาวร (permanent income) และรายได้ชั่วคราว (transitory income) ซึ่งรายได้ชั่วคราวเป็นรายได้ที่เกิดขึ้นจริงโดยไม่คาดฝัน ในเวลาใดเวลาหนึ่ง อาจมีค่าเป็นไปได้ทั้งบวกหรือลบ แต่ในระยะยาวแล้ว รายได้ส่วนนี้จะหักลบกันพอดี ดังนั้นในระยะยาว รายได้ที่เกิดขึ้นจริงในเวลาใดเวลาหนึ่งจึงมีเฉพาะส่วนรายได้ถาวรเท่านั้น และเหตุผลทำนองเดียวกันนี้ ค่าใช้จ่ายในการบริโภคระยะยาวที่เกิดขึ้นจริงจึงมีเฉพาะส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคถาวรด้วยเช่นกัน ภายใต้ข้อสมมติที่ว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่าง

- 1) รายได้ถาวรกับรายได้ชั่วคราว
- 2) ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคถาวรกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคชั่วคราว
- 3) รายได้ชั่วคราวกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคชั่วคราว

จะได้ว่า ปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนในระยะยาวจะขึ้นอยู่กับรายได้ถาวร (ควรเป็นรายได้หลังหักภาษีแล้ว) โดยมีความสัมพันธ์กันในส่วนคงที่ ตามแนวคิดของ Friedman รายได้ถาวร หมายถึง มูลค่าปัจจุบันของรายได้เฉลี่ยระยะยาวที่คาดว่าจะได้รับจากสินทรัพย์ที่เป็นมนุษย์ (human earth) และสินทรัพย์ที่ไม่ใช่มนุษย์ (non-human wealth) ซึ่งในระยะยาวรายได้ถาวรในเวลาใดเวลาหนึ่งจะเท่ากับรายได้ถาวรในอดีต แต่หากพิจารณาในระยะสั้น รายได้ถาวรในเวลาใดเวลาหนึ่งจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ถาวรในอดีต และส่วนเปลี่ยนแปลงของรายได้นั้น ซึ่งเชื่อว่ามีความสัมพันธ์กัน สามารถกล่าวได้ว่า พฤติกรรมบริโภคในระยะสั้น ณ เวลาใดเวลาหนึ่งตามทฤษฎีนี้ จะให้ลักษณะของเส้นการบริโภคตัดกับแกนค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคที่ระดับ $a(1-b)Y_{pt-1}$ ซึ่งตัดแกนนี้จะมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับอิทธิพลของรายได้ถาวรในอดีต (Y_{pt-1}) นั่นเอง ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและระดับรายได้ในระยะสั้นเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ได้สัดส่วนกัน (non-proportional relationship) โดยเมื่อวัดระดับรายได้สูงขึ้นเรื่อยๆ และสูงกว่ารายได้ถาวรในอดีต ค่า APC จะลดลง ในขณะที่ค่า $APC > MPC$ ตลอดเวลา

1.4 ทฤษฎีการบริโภคในวัฏจักรชีวิต (Life-Cycle Theory of Consumption)

ทฤษฎีการบริโภคในวัฏจักรชีวิต เป็นทฤษฎีตามแนวคิดของ Modigliani (ค.ศ.1954) และ Friedman (ค.ศ.1957) โดยเชื่อว่าการตัดสินใจในการบริโภคและการเก็บออมในงวดเวลาใดเวลาหนึ่งจะขึ้นอยู่กับคาดการณ์รายได้ถาวรตลอดช่วงชีวิตของผู้บริโภค ซึ่งผู้บริโภคจะจัดสรรรายได้ในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับเพื่อใช้ในการบริโภคที่ระดับเท่าๆ กันทุกช่วงเวลา โดยใช้การออมและการกู้ยืมเพื่อรักษาระดับการบริโภคให้คงที่ (Branson, 1989 อ้างใน สุรพร เยาวภัทรีศรี, 2553)

จะเห็นว่าในช่วงชีวิตของบุคคลขณะที่มีอายุน้อย จะมีระดับรายได้อยู่ในระดับต่ำ และจะมีรายได้สูงขึ้นเมื่อมีอายุมากขึ้น ต่อมาเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุก็จะกลับมามีรายได้ลดลงอีกครั้ง การกระจายรายได้ตลอดช่วงอายุจึงมีลักษณะเป็นไปตามเส้น yy ส่วนปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของบุคคลจะสูงขึ้นเป็นลำดับตามอายุขัยโดยมีลักษณะของการกระจายปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคตามเส้น cc เมื่อทำการเปรียบเทียบกันระหว่างเส้น yy และ cc แล้วจะพบว่า ในช่วงต้นของชีวิต บุคคลจะมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการบริโภค

ดังนั้นพฤติกรรมของบุคคลในช่วงชีวิตช่วงนี้จึงใช้วิธีการก่อหนี้ ต่อมาในช่วงกลางของชีวิต จึงเริ่มมีรายได้เหลือจ่าย จนสามารถชำระหนี้ได้หรือเป็นช่วงที่เริ่มมีการเก็บออมเงิน

เพื่อสะสมไว้สำหรับช่วงเกษียณอายุ และหากบุคคลที่ไม่มีการออมเกิดขึ้นในช่วงวัยทำงานก็จะส่งผลให้ประชากรเหล่านั้นเป็นภาระทางสังคมได้ในอนาคต

1.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ (วิมลสิทธิ์ ทรายางกูล, 2535 อ้างถึงใน สิริินดา, 2556)

พฤติกรรมหมายถึงการกระทำหรือการปฏิบัติของตนเองที่เป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมายหรือเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่ผ่านการใคร่ครวญแล้วหรือเป็นไปอย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัวสามารถวัดและตรวจสอบได้

ลักษณะของพฤติกรรม

พฤติกรรมโดยทั่วไปของมนุษย์จะตั้งอยู่บนสมมติฐาน 3 ประการคือ

1. สาเหตุ (causality) กล่าวคือพฤติกรรมของมนุษย์ต้องมีสาเหตุทำให้เกิดขึ้น (behavior is caused) ซึ่งอาจจะเกิดจากสาเหตุของสิ่งแวดล้อม (environment) หรือกรรมพันธุ์ (heredity) หรือที่เรียกว่าอิทธิพลภายนอกและอิทธิพลภายในร่างกาย

2. สิ่งเร้า (drive impulse) กล่าวคือการที่มนุษย์มีพฤติกรรมมุ่งในทางใดทางหนึ่งอันเนื่องมาจากมีสิ่งเร้าหรือพฤติกรรมนั้นถูกแรงเร้าให้เกิดขึ้น เช่น แรงผลักดันที่เกิดจากความต้องการหรือความจำเป็นของร่างกาย

3. การสู่เป้าหมาย (goal directness) กล่าวคือพฤติกรรมของมนุษย์ไม่เพียงแต่สาเหตุและสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดเท่านั้น ยังถูกนำไปสู่เป้าหมาย (behavior is goal directed) ในสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพื่อบรรเทาสิ่งเร้าในที่สุดจะลดความตึงเครียดและลดความต้องการต่างๆ

ทฤษฎีวิเคราะห์พฤติกรรมของไฮเดอร์

ไฮเดอร์อธิบายว่า พฤติกรรมมี 2 องค์ประกอบคือ

1. องค์ประกอบส่วนบุคคล ประกอบด้วยแรงจูงใจความสามารถเจตนา ความพยายามที่จะทำ

2. องค์ประกอบจากสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยแรงสนับสนุนที่บังคับให้กระทำได้หรือเป็นไปได้ที่จะทำได้

ผู้ทำการศึกษาได้นำแนวคิดและทฤษฎีเหล่านี้มาประยุกต์ใช้ในการค้นคว้าอิสระ โดยใช้เป็นแนวทางในการกำหนดสมมติฐาน กรอบแนวคิดในการวิจัย และการออกแบบสอบถาม

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุวันดี พาณิชสาส์น (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการออมเงินผ่านธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน): กรณีศึกษาอำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมผ่านบมจ.ธนาคารกรุงศรีอยุธยาของประชากรในอำเภอพระพุทธรบาท และเพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออม และการซื้อประกันชีวิต รวมถึงศึกษาทัศนคติและปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินผ่านบมจ.ธนาคารกรุงศรีอยุธยา โดยใช้วิธีการการเก็บข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มประชากรในอำเภอพระพุทธรบาท ด้วยแบบสอบถามจำนวน 400 ตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ร่วมกับการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ไคสแควร์ เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออม

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 25-45 ปี สาเหตุที่เลือกออมเงินกับธนาคารกรุงศรีอยุธยาเพราะใกล้บ้านและใกล้ที่ทำงาน วัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเงินทุนในการประกอบธุรกิจ นอกจากการออมเงินผ่านธนาคารแล้วยังออมในรูปแบบการซื้อประกันชีวิต ฝากสหกรณ์ และซื้อกองทุนรวม ข้อเสนอแนะ ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมในธนาคารอื่นๆ หรือขยายพื้นที่ในการศึกษา เพื่อจะได้ทำการเปรียบเทียบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบในการออมเงินของประชากรกลุ่มอื่นๆ เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

จากงานวิจัยดังกล่าว ผู้ศึกษาได้นำมาใช้เป็นแนวคิดในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยในการศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2551) รายงานผลการสำรวจประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย ปี 2550 ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) ผู้สูงอายุมีบทบาทในการทำงานมากขึ้น เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้สูงอายุมีบทบาทต่อสังคมมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการทำงาน พบว่ามีผู้สูงอายุไทยทำงานร้อยละ 63.6 คิดเป็นอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานร้อยละ 39.4

2) รายได้จากการทำงานเป็นแหล่งสำคัญของผู้สูงอายุที่ยังคงทำงาน มากกว่าครึ่งหนึ่งต้องทำงานเพื่อเลี้ยงตนเองและครอบครัวร้อยละ 51.0 รองลงมาเห็นว่า ตนเองยังมีสุขภาพแข็งแรง ยังมีแรงทำงานได้ร้อยละ 12.5 โดยทั่วไปผู้สูงอายุมีรายได้จากการทำงานประมาณร้อยละ 76.3 ของรายได้ทั้งสิ้น จะเห็นได้ว่า ผู้สูงอายุมีศักยภาพพึ่งพิงตนเองได้ ในกรณีผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้จากการทำงาน แหล่งรายได้ที่สำคัญจะมาจากบุตรร้อยละ 73.3 ของรายได้ทั้งสิ้น และผู้สูงอายุ

ที่ทำงานร้อยละ 50.2 มีรายได้เพียงพอ ร้อยละ 23.1 มีรายได้เพียงพอบางครั้ง และร้อยละ 26.7 มีรายได้ไม่เพียงพอ

3) สัดส่วนผู้สูงอายุที่เริ่มมีการออมหลังเกษียณยังอยู่ในระดับต่ำ พบว่า ผู้สูงอายุเกือบร้อยละ 69 มีการออมหรือสะสมทรัพย์สินมีค่าต่างๆ โดยร้อยละ 31.7 เริ่มมีการออมในช่วงอายุ 40 - 49 ปี ผู้สูงอายุกว่าร้อยละ 26 เริ่มมีการออมในช่วงอายุ 50 - 59 ปี ผู้สูงอายुर้อยละ 7.4 เริ่มมีการออมในช่วงอายุ 60 - 69 ปี และมีเพียงร้อยละ 0.6 เริ่มมีการออมในช่วงอายุ 70 ปีขึ้นไป จะเห็นได้ว่า ผู้สูงอายุหลังเกษียณมีการออมยังน้อยมาก จึงมีศักยภาพที่จะส่งเสริมการออมของผู้สูงอายุให้มากขึ้น

4) ผู้สูงอายุยังมีการรับรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองน้อยมาก ผลการสำรวจพบว่า มีเพียงร้อยละ 22 ที่รู้จักหรือรู้ว่ามึบริการกองทุนผู้สูงอายุ และร้อยละ 4 รับรู้ว่ามีหน่วยงานให้บริการคำแนะนำปรึกษา ดังนั้น การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ จะสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

จากงานวิจัยดังกล่าว ผู้ศึกษาได้นำมาเป็นแนวคิดเบื้องต้นในการศึกษาพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ เนื่องจากแนวโน้มประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และการผลการสำรวจประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทยปี 2550 พบว่า ผู้สูงอายุมีบทบาทในการทำงานมากขึ้นและแหล่งรายได้สำคัญของผู้สูงอายุคือการทำงาน ประกอบกับกรมโยธาธิการและผังเมืองก็เป็นอีกหนึ่งองค์กรที่มีผู้สูงอายุที่เกษียณราชการแล้วยังคงทำงานต่อ

สุรพร เขาวงกตศิริ (2553) ได้ทำการศึกษาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีผลกระทบต่อการออมเงินส่วนบุคคลสะสมปี 2551-2568 เพื่อศึกษาระดับการออมเงินส่วนบุคคลสะสม ตามโครงสร้างอายุ เพศ และกลุ่มรายได้ระหว่างปี 2551-2568 และเพื่อศึกษาค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยหน่วยสุดท้ายของการออม ทำการศึกษาโดยใช้ข้อมูลการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย (ปี 2543-2568) ของวิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ข้อมูลการสำรวจด้านอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานระหว่างปี 2537-2549 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ข้อมูลทางด้านอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงของธนาคารแห่งประเทศไทย ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ปี 2547 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าของการเปลี่ยนแปลงระดับการออมเงินส่วนบุคคลสะสมตั้งแต่ปี 2551 - 2568

ผลการศึกษาพบว่า ภายได้ข้อสมมติด้านภาวะเจริญพันธุ์ระดับต่ำและระดับสูง ในช่วงปี 2551-2568 มีการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางประชากรในลักษณะที่ใกล้เคียงกันมาก จำนวนประชากรวัยทำงานมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี 2551-2558 จากนั้นจึงเริ่มมีจำนวนลดลงในปี 2563-2568 สำหรับประชากรวัยชรา มีจำนวนเพิ่มขึ้นโดยตลอดในช่วงปี 2551-2568 ซึ่งลักษณะ

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวจะส่งผลต่อการออมเงินส่วนบุคคล ประชากรเพศชาย มีระดับเงินออมส่วนบุคคลสะสมโดยเฉลี่ยสูงกว่าประชากรเพศหญิงในทุกกลุ่มประชากร อีกทั้งในช่วงปี 2551-2568 จำนวนเงินออมส่วนบุคคลในช่วงแรกของวัยทำงาน (15-30 ปี) และวัยชรา (80 ปีขึ้นไป) มีระดับการออมเงินส่วนบุคคลสะสมค่อนข้างต่ำและประชากรเริ่มมีจำนวนเงินออมส่วนบุคคลสูงขึ้นในช่วงกลางของวัยทำงาน (31-45 ปี) และจะมีจำนวนเงินส่วนบุคคลสะสมสูงสุดในช่วงปลายวัยทำงาน (46-59 ปี) แต่ประชากรในกลุ่มวัยชราจะมีระดับการออมเงินส่วนบุคคลสะสมที่ต่ำกว่าประชากรวัยทำงานอยู่มาก และจากผลของการเปลี่ยนแปลงของสัดส่วนการออมที่มีต่อรายได้นั้น พบว่า โดยส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน ข้อเสนอแนะในการประมาณค่าการออมเงินส่วนบุคคลสะสม ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมในการวิเคราะห์รูปแบบในการประกอบอาชีพของประชากรซึ่งในแต่ละอาชีพอาจมีรายได้ที่แตกต่างกันซึ่งอาจส่งผลต่อการออมเงินส่วนบุคคลสะสมได้

จากงานวิจัยดังกล่าว ผู้ศึกษาได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยการศึกษาค้นคว้าอิสระ ในส่วนของความสำคัญของปัญหาและแนวคิดทฤษฎีในงานวิจัย

พัฒน์ ทองพึ้ง (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษา 1) ความรู้ความเข้าใจ และการรับรู้ที่มีต่อการวางแผนทางการเงินเมื่อวัยเกษียณอายุของครู โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินเมื่อวัยเกษียณอายุของครู โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร 3) รูปแบบการวางแผนที่เหมาะสมกับครูโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ก่อนวัยเกษียณอายุ

ทำการศึกษาด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และทดสอบความน่าเชื่อถือทางสถิติแล้ว ข้อมูลที่เก็บได้คิดเป็นร้อยละ ร้อยจากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบสองทางการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการออมที่สำคัญคือ เงินบำนาญเงินบำนาญเลี้ยงชีพข้าราชการ (กบข.) การลงทุนในเงินฝากธนาคาร การลงทุนหุ้นสหกรณ์ ปัจจัยด้านความพร้อมพบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินเมื่อวัยเกษียณอายุมีการรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร ทางด้านการเงิน เศรษฐกิจ การเมือง การตลาดและการลงทุนเป็นประจำ ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไปอาจจะการศึกษาวางแผนการเงินส่วนบุคคลในประเด็นอื่นๆ เช่น การวางแผนการใช้จ่ายอย่างเหมาะสม การวางแผนการลงทุนภายใต้ความเสี่ยง เป็นต้น หรืออาจ

เปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษากลุ่มที่มีปัญหาเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อหาข้อสรุปในการแก้ปัญหาและอาจกำหนดตัวอย่างที่ศึกษาตามทฤษฎีวัฏจักรชีวิต เช่น วัยทำงานคนโสด วัยเริ่มต้นสร้างครอบครัว วัยมีครอบครัวมีลูกแล้ว เป็นต้น

จากงานวิจัยดังกล่าว ผู้ศึกษาได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติแตกต่างกันที่ผู้ศึกษาไม่ได้หาอัตราผลตอบแทนเหมือนงานวิจัยข้างต้น และใช้เป็นแนวทางในการออกแบบสอบถาม

Laily, Mohd & Sabri (2010) ได้ทำการสำรวจการออมเพื่อชราภาพ ของพนักงานในประเทศมาเลเซีย โดยส่งแบบสอบถามไปยังพนักงาน 2,246 คนที่ทำงานใน 23 หน่วยงาน โดยแยกเป็นราชการ 12 แห่ง และเอกชน 11 แห่ง ได้รับแบบสอบถามคืนประมาณร้อยละ 90.6 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการ Binary Logistic โดยมีการออมเพื่อยามชราเป็นตัวแปรตาม ตัวแปรอิสระประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา เชื้อชาติ สถานภาพการสมรส รายได้รวมของครัวเรือน การรับมือกับภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ความรู้ด้านการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน ผลสภาพในการทำงาน

ผลการศึกษาพบว่า ลูกจ้างทั้งภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่มีการออมเพื่อชราภาพ รายได้ไม่ใช่ตัวแปรสำคัญในการออม พฤติกรรมทางการเงินมีผลต่อโอกาสในการออม การเข้าถึงบริการทางการเงินและความรู้เกี่ยวกับบริการทางการเงิน เป็นปัจจัยสำคัญในการออม ข้อเสนอแนะจากคณะผู้วิจัยก็คือ ควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้ด้านการเงินแก่พนักงาน

จากงานวิจัยดังกล่าว ผู้ศึกษาได้นำมาใช้เป็นแนวคิดในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยในการศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมการออม ในเรื่องของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออม

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถนำมากำหนดสมมติฐานและกรอบแนวคิดในการศึกษาได้ดังนี้

สมมติฐานในการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง เป็นการศึกษาเพื่อหาสาเหตุว่าปัจจัยใดเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้พฤติกรรมการออมของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองแตกต่างกัน ซึ่งอาจเนื่องจาก เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องใช้สถิติที่วัดความสัมพันธ์ของตัวแปรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และสามารถตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบ ดังนี้

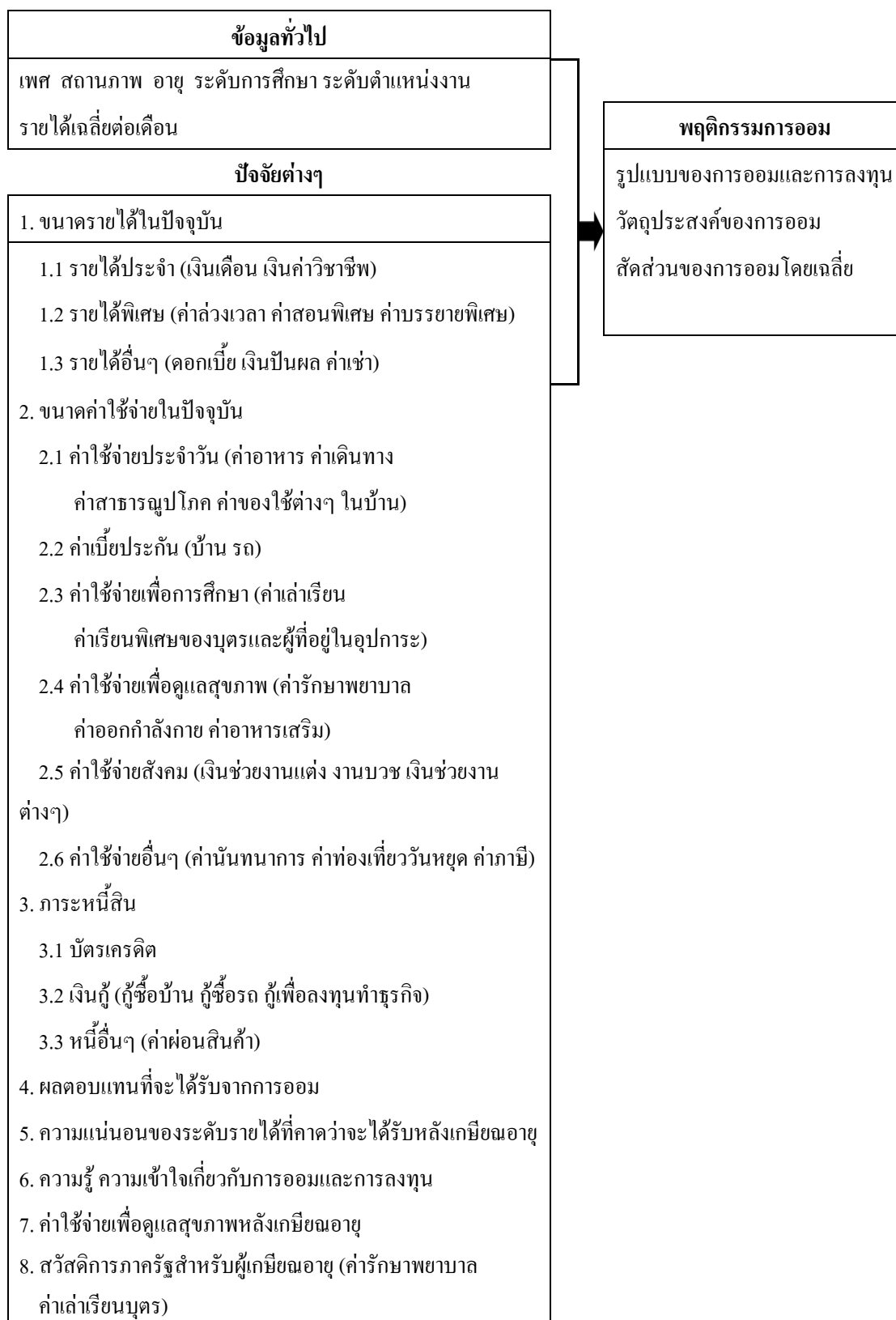
สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับรูปแบบของการออมและการลงทุน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการออมเพื่อวัยเกษียณ

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสัดส่วนของการออม

กรอบแนวคิดในการศึกษา

กรอบแนวคิดเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 กรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามโดยการคำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองทั้งหมด 1,814 คน (กองการเจ้าหน้าที่ กรมโยธาธิการและผังเมือง, 2557) จากที่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนทำให้สามารถทราบตัวอย่างโดยอาศัยสูตรคำนวณ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม จึงใช้วิธีการคัดเลือกตัวอย่าง โดยการใช้สูตรของ Taro Yamane' (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2542) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดประชากร

e คือ ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เมื่อแทนในสูตร ได้กลุ่มตัวอย่างข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ดังนี้

$$n = \frac{1,834}{1+1,834(0.05)^2} = \frac{1,834}{5.59} = 328$$

จากการคำนวณ ได้กลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จำนวน 328 คน ในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาในเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ดังนี้

สำหรับตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ คำถามจะเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการออมของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม

สำหรับตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการออมของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ คำถามเกี่ยวกับ ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับอุปสรรคและการเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามแบบปลายเปิด ไม่มีโครงร่าง และเป็นคำตอบซึ่งไม่มีการวางแผนหรือจัดแนวคำตอบไว้

1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษาจากเอกสาร หนังสือ วารสาร ระบบออนไลน์ หรือรายงานการวิจัยที่นักศึกษา นักวิชาการอื่นๆ เคยศึกษาไว้

การทดสอบเครื่องมือ (Pre-testing of the Instrument) โดยการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม จะนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ประมาณ 30 ชุด แล้วคำนวณ โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha-Coefficient) ถ้าค่าที่ได้มีความเที่ยงเท่ากับ 0.80 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับคือค่า 0.70 แสดงว่า แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเพียงพอที่จะนำมาเป็นแบบสอบถามฉบับจริงต่อไป

2. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยสามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) โดยข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไป

- 1.1 เพศ
- 1.2 สถานภาพ
- 1.3 อายุ
- 1.3 ระดับการศึกษา
- 1.4 ระดับตำแหน่งงาน
- 1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2. พฤติกรรมการออม

- 2.1 รูปแบบการออมและการลงทุน
- 2.2 วัตถุประสงค์ของการออม
- 2.3 สัดส่วนของการออมโดยเฉลี่ย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย สำหรับการคำนวณค่าไคสแควร์ X^2 มีสูตร ดังนี้

$$X^2 = \sum_i^r \sum_j^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

โดยที่ X^2 = สถิติทดสอบไคสแควร์

O_{ij} = ค่าความถี่ที่ได้จากการสังเกตในแถวตอนที่ i และแนวตั้งที่ j

E_{ij} = ความถี่คาดหวังในแถวตอนที่ i และแนวตั้งที่ j

r = จำนวนแถว

c = จำนวนสดมภ์

$$\text{และ } E_{ij} = \frac{(\text{ผลรวมในแถวตอนที่ } i) (\text{ผลรวมในแนวตั้งที่ } j)}{\text{จำนวนตัวอย่าง}}$$

การตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบ จะกำหนดให้มีตัวแปร 2 ตัว นั่นคือ ตัวแปร X และตัวแปร Y

โดย ตัวแปร X คือ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง

ตัวแปร Y คือ พฤติกรรมการออมของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง
จึงตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1

H_0 : เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มี

ความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมและการลงทุน

H_1 : เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมี

ความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมและการลงทุน

สมมติฐานที่ 2

H_0 : เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มี

ความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเงิน

H_1 : เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมี

ความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเงิน

สมมติฐานที่ 3

H_0 : เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มี

ความสัมพันธ์กับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย

H_1 : เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมี

ความสัมพันธ์กับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย

สำหรับการทดสอบสมมติฐานในการวิเคราะห์ กำหนดให้ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) น้อยที่สุดที่สามารถยอมรับได้มีค่าเท่ากับ 0.05 (ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95) โดยใช้เกณฑ์ การตัดสินใจที่จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก คือ เมื่อค่าไคสแควร์ (X^2) ที่ได้จากการคำนวณมีค่ามากกว่า ค่าไคสแควร์ (X^2) ที่ได้จากการเปิดตาราง ($X^2_{\alpha, d.f.}$) หรือเมื่อ p- value มีค่าน้อยกว่าระดับ นัยสำคัญที่กำหนด

โดยปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ ได้แก่

1. ขนาดรายได้ในปัจจุบัน
 - 1.1 รายได้ประจำ (เงินเดือน เงินค่าวิชาชีพ)
 - 1.2 รายได้พิเศษ (ค่าล่วงเวลา ค่าสอนพิเศษ ค่าบรรยายพิเศษ)
 - 1.3 รายได้อื่นๆ (ดอกเบี้ย เงินปันผล ค่าเช่า)
2. ขนาดค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน
 - 2.1 ค่าใช้จ่ายประจำวัน (ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าสาธารณูปโภค ค่าของใช้ต่างๆ ในบ้าน)
 - 2.2 ค่าเบี้ยประกัน (บ้าน รถ)
 - 2.3 ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา (ค่าเล่าเรียน ค่าเรียนพิเศษ ของบุตรและผู้ที่อยู่ในอุปการะ)
 - 2.4 ค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลสุขภาพ (ค่ารักษาพยาบาล ค่าออกกำลังกาย ค่าอาหารเสริม)
 - 2.5 ค่าใช้จ่ายสังคม (เงินช่วยงานแต่ง งานบวช เงินช่วยงานต่างๆ)
 - 2.6 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ (ค่านันทนาการ ค่าท่องเที่ยววันหยุด ค่าภาษี)
3. ภาระหนี้สิน
 - 3.1 บัตรเครดิต
 - 3.2 เงินกู้ (กู้ซื้อบ้าน กู้ซื้อรถ กู้เพื่อลงทุนทำธุรกิจ)
 - 3.3 หนี้อื่นๆ (ค่าผ่อนสินค้า)
4. ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการออม
5. ความแน่นอนของระดับรายได้ที่คาดว่าจะได้รับหลังเกษียณอายุ
6. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออมและการลงทุน
7. ค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลสุขภาพหลังเกษียณอายุ
8. สวัสดิการภาครัฐสำหรับผู้เกษียณอายุ (ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร)

จึงได้ลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการออม 5 ลำดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีเกณฑ์การให้คะแนนตามลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) และหลักเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

การให้คะแนน

มีผลมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มีผลมาก	ให้	4	คะแนน
มีผลปานกลาง	ให้	3	คะแนน
มีผลน้อย	ให้	2	คะแนน
มีผลน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำข้อมูลมาคำนวณวิเคราะห์หาค่าสถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลผลแบบสอบถามส่วนนี้มีเกณฑ์คะแนนตามวิธีการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้นมีดังนี้

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{(5-1)}{5} = 0.8\end{aligned}$$

จากการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้นดังกล่าว สามารถนำมาแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยแต่ละช่วงเท่าๆ กัน เพื่อนำมาแปลผลของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ช่วงคะแนนเท่ากัน (Class Interval) ดังนี้

<u>ระดับปัจจัยที่มีผล</u>	<u>ระดับค่าเฉลี่ย</u>
มากที่สุด	4.21-5.00
มาก	3.41-4.20
ปานกลาง	2.61-3.40
น้อย	1.81-2.60
น้อยที่สุด	1.00-1.80

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามของงานวิจัย เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยมีขนาดของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 328 ตัวอย่าง โดยแบ่งรายละเอียดของแบบสอบถามเป็น 4 ส่วนคือ ส่วนที่ 1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2) พฤติกรรมการออม ส่วนที่ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออม ส่วนที่ 4) อุปสรรคและการเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยเชิงพรรณนา ออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- 1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 2) พฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ
- 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ
- 4) สรรวจปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 328 คน สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.1 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เพศ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 171 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 52.1 เพศหญิงจำนวน 157 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 47.9

สถานภาพ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสจำนวน 190 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 57.9 รองลงมาสถานภาพโสดจำนวน 120 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 36.6 สถานภาพหย่าร้างจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4.3 และสถานภาพเป็นหม้ายจำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 1.2

อายุ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 33.2 รองลงมา มีอายุ 30-39 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28.4 อายุ 50-59 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 27.7 อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10.1 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดมีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 0.6

ระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 211 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 64.3 รองลงมา มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 79 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24.1 ระดับปวช./ปวส. จำนวน 31 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 9.5 และระดับปริญญาเอกจำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 2.1

ระดับตำแหน่งงาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานในระดับปฏิบัติการ จำนวน 76 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 23.2 รองลงมา มีตำแหน่งงานในระดับชำนาญงาน จำนวน 71 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21.6 ระดับชำนาญการ จำนวน 66 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20.1 ระดับ ระดับชำนาญการพิเศษ จำนวน 41 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 12.5 ระดับปฏิบัติงาน จำนวน 38 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 11.6 ระดับอาวุโส จำนวน 24 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 7.3 ระดับเชี่ยวชาญ จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 1.8 ระดับอำนวยการ จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 1.2 และระดับบริหาร จำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 0.6

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 125 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 38.1 รองลงมา มีรายได้ 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 27.7 มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 64 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 19.5 มีรายได้ 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10.4 มีรายได้มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 3.4 และมีรายได้ น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 0.9

ตารางที่ 4.1 จำนวนและอัตราร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

(n=328)		
ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	171	52.1
หญิง	157	47.9
รวม	328	100
สถานภาพ		
โสด	120	36.6
สมรส	190	57.9
หย่าร้าง	14	4.3
เป็นหม้าย	4	1.2
รวม	328	100
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	33	10.1
30-39 ปี	93	28.4
40-49 ปี	109	33.2
50-59 ปี	91	27.7
60 ปีขึ้นไป	2	0.6
รวม	328	100
ระดับการศึกษา		
ปวช./ปวส.	31	9.5
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	211	64.3
ปริญญาโท	79	24.1
ปริญญาเอก	7	2.1
รวม	328	100
ระดับตำแหน่งงาน		
บริหาร	2	0.6
อำนวยการ	4	1.2
เชี่ยวชาญ	6	1.8

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชำนาญการพิเศษ	41	12.5
ชำนาญการ	66	20.1
ปฏิบัติการ	76	23.2
อาวุโส	24	7.3
ชำนาญงาน	71	21.6
ปฏิบัติงาน	38	11.6
รวม	328	100.0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3	0.9
10,000 – 20,000 บาท	91	27.7
20,001 – 30,000 บาท	125	38.1
30,001 – 40,000 บาท	64	19.5
40,001 – 50,000 บาท	34	10.4
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	11	3.4
รวม	328	100.0

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

2. พฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ

จากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการ ได้แก่ รูปแบบการออมและการลงทุน วัตถุประสงค์ของการออม และสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ยในแต่ละเดือน ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 328 คน สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.2 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

รูปแบบการออมและการลงทุน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมและการลงทุนมากกว่า 1 รูปแบบ โดยส่วนมากจะเลือกการออมและการลงทุนในรูปของหุ้นสหกรณ์ จำนวน 279 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 31.5 รองลงมาเป็นรูปแบบของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ จำนวน 172 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 19.5 รูปแบบของเงินฝากประจำ จำนวน 130 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 14.7 รูปแบบของการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ จำนวน 103 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 11.6 รูปแบบของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จำนวน 71 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 8 รูปแบบของทองคำ จำนวน 41 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4.6 รูปแบบของหุ้น/หลักทรัพย์ จำนวน 29 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 3.3 รูปแบบของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 2.4 รูปแบบของพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง จำนวน 16 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 1.8 รูปแบบของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 1.6 และรูปแบบของกองทุนการออมแห่งชาติ จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 1

วัตถุประสงค์ของการออม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของการออมมากกว่า 1 วัตถุประสงค์ โดยส่วนมากจะมีวัตถุประสงค์ของการออมเพื่อใช้ยามเกษียณอายุ จำนวน 237 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 25 รองลงมาเพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน จำนวน 229 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24.1 เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ จำนวน 173 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 18.2 เพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต จำนวน 172 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 18.1 เพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว จำนวน 132 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 13.9 และอื่นๆ เช่น เพื่อการท่องเที่ยว ทำบุญ อีก จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 0.7

สัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ยในแต่ละเดือน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสัดส่วนเงินออม ไม่ได้กำหนดแน่นอน ออมตามเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย จำนวน 127 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 38.7 รองลงมามีสัดส่วนเงินออม 10-20% ของรายได้ จำนวน 92 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 มีสัดส่วนเงินออม น้อยกว่า 10% ของรายได้ จำนวน 66 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20.1 มีสัดส่วนเงินออม 21-30% ของรายได้ จำนวน 27 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 8.2 และมีสัดส่วนเงินออม มากกว่า 30% ของรายได้ จำนวน 15 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4.6

ตารางที่ 4.2 จำนวนและอัตราร้อยละของพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของผู้ตอบแบบสอบถาม
(n=328)

พฤติกรรมการออม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รูปแบบการออมและการลงทุน		
หุ้นสหกรณ์	279	31.5
เงินฝากประจำ	130	14.7
หุ้น/หลักทรัพย์	29	3.3
การทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์	103	11.6
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	21	2.4
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	14	1.6
กองทุนการออมแห่งชาติ	9	1.0
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	172	19.5
ทองคำ	41	4.6
ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง	71	8.0
พันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง	16	1.8
รวม	885	100.0
วัตถุประสงค์ในการออมเงิน		
เพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต	172	18.1
เก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน	229	24.1
เพื่อใช้ยามเกษียณอายุ	237	25.0
เพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว	132	13.9
เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ	173	18.2
อื่นๆ	7	0.7
รวม	950	100.0
สัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ยในแต่ละเดือน		
ไม่ได้กำหนดแน่นอน ออมตามเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย	128	39.0
ต่ำกว่า 10% ของรายได้	66	20.1
10 – 20% ของรายได้	92	28.0
21 – 30% ของรายได้	27	8.2

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

พฤติกรรมการออม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากกว่า 30% ของรายได้	15	4.6
รวม	328	100.0

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ

จากการสำรวจสามารถนำข้อมูลมาทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออม ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์(χ^2) ณ ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95 ซึ่งผลการทดสอบ มีรายละเอียดดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้นสหกรณ์

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้นสหกรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่นๆ ได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบหุ้นสหกรณ์

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	0.020	0.888
สถานภาพ	4.587	0.205
อายุ	11.444	**0.022
ระดับการศึกษา	7.598	0.055
ระดับตำแหน่งงาน	13.243	0.104
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	9.113	0.105

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้นสหกรณ์ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.022 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น อายุมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้นสหกรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี 30-39 ปี 40-49 ปี 50-59 และ 60 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้นสหกรณ์ คิดเป็นอัตราร้อยละ 66.67 83.87 87.16 90.11 และ 100 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากขึ้น มีแนวโน้มที่จะเลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้นสหกรณ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อย ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้นสหกรณ์

อายุ	การออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้นสหกรณ์		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ต่ำกว่า 30 ปี	11	22	33
	(33.33)	(66.67)	(100)
30 – 39 ปี	15	78	93
	(16.13)	(83.87)	(100)
40 – 49 ปี	14	95	109
	(12.84)	(87.16)	(100)
50 – 59 ปี	9	82	91
	(9.89)	(90.11)	(100)
60 ปีขึ้นไป	0	2	2
	(0)	(100)	(100)
รวม	49	279	328
	(14.94)	(85.06)	(100)

Chi-Square = 11.444, Significance = 0.022

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุนในรูปแบบเงินฝากประจำ

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา และระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบเงินฝากประจำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่นๆ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบเงินฝากประจำ

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	0.077	0.782
สถานภาพ	4.499	0.212
อายุ	7.453	0.114
ระดับการศึกษา	19.055	**0.000
ระดับตำแหน่งงาน	19.704	**0.012
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	3.074	0.689

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุนในรูปแบบเงินฝากประจำ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า นัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับ การออมและการลงทุนในรูปแบบเงินฝากประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ ปวช./ปวส. และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบเงินฝากประจำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 70.97 และ 66.82 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบเงินฝากประจำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 59.49 และ 57.14 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะเลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบเงินฝากประจำมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาดำกว่า ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบเงินฝากประจำ

ระดับการศึกษา	การออมและการลงทุนในรูปแบบเงินฝากประจำ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ปวช./ปวส.	22 (70.97)	9 (29.03)	31 (100)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	141 (66.82)	70 (33.18)	211 (100)
ปริญญาโท	32 (40.51)	47 (59.49)	79 (100)
ปริญญาเอก	3 (42.86)	4 (57.14)	7 (100)
รวม	198 (60.37)	130 (39.63)	328 (100)

Chi-Square = 19.055, Significance = 0.000

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุนในรูปแบบเงินฝากประจำ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.012 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบเงินฝากประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับบริหาร ระดับอำนวยการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ ระดับอาวุโส ระดับชำนาญงาน และระดับปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบเงินฝากประจำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 75 56.10 66.67 62.50 70.42 68.42 ตามลำดับ ส่วนระดับเชี่ยวชาญ และระดับปฏิบัติการส่วนใหญ่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบเงินฝากประจำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 55.26 และ 83.33 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานในระดับเชี่ยวชาญจะเลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบเงินฝากประจำมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบเงินฝากประจำ

ระดับตำแหน่งงาน	การออมและการลงทุนในรูปแบบเงินฝากประจำ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
บริหาร	2	0	2
	(100)	(0)	(100)
อำนวยการ	3	1	4
	(75)	(25)	(100)
เชี่ยวชาญ	1	5	6
	(16.67)	(83.33)	(100)
ชำนาญการพิเศษ	23	18	41
	(56.10)	(43.90)	(100)
ชำนาญการ	44	22	66
	(66.67)	(33.33)	(100)
ปฏิบัติการ	34	42	76
	(44.74)	(55.26)	(100)
อาวุโส	15	9	24
	(62.50)	(37.50)	(100)
ชำนาญงาน	50	21	71
	(70.42)	(29.58)	(100)
ปฏิบัติงาน	26	12	38
	(68.42)	(31.58)	(100)
รวม	198	130	328
	(60.37)	(39.63)	(100)

Chi-Square = 19.704, Significance = 0.012

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา และระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่นๆ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	0.536	0.464
สถานภาพ	1.022	0.796
อายุ	2.224	0.695
ระดับการศึกษา	17.681	**0.001
ระดับตำแหน่งงาน	28.464	**0.000
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	8.732	0.112

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปวช./ปวส. ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์ คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 96.77 94.79 79.75 และ 85.71 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์

ระดับการศึกษา	การออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ปวช./ปวส.	30 (96.77)	1 (3.23)	31 (100)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	200 (94.79)	11 (5.21)	211 (100)
ปริญญาโท	63 (79.75)	16 (20.25)	79 (100)
ปริญญาเอก	6 (85.71)	1 (14.29)	7 (100)
รวม	299 (91.16)	29 (8.84)	328 (100)

Chi-Square = 17.681, Significance = 0.001

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับบริหารและระดับเชี่ยวชาญเลือกและไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์เท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ระดับอำนาจการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ ระดับปฏิบัติการ ระดับอาวุโส ระดับชำนาญงาน และระดับปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์ คิดเป็นอัตราร้อยละ 75 80.49 92.42 92.11 95.83 95.78 และ 93.37 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับบริหารและระดับเชี่ยวชาญเลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์มากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์

ระดับตำแหน่งงาน	การออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้น/หลักทรัพย์		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
บริหาร	1	1	2
	(50)	(50)	(100)
อำนวยการ	3	1	4
	(75)	(25)	(100)
เชี่ยวชาญ	3	3	6
	(50)	(50)	(100)
ชำนาญการพิเศษ	33	8	41
	(80.49)	(19.51)	(100)
ชำนาญการ	61	5	66
	(92.42)	(7.58)	(100)
ปฏิบัติการ	70	6	76
	(92.11)	(7.89)	(100)
อาวุโส	23	1	24
	(95.83)	(4.17)	(100)
ชำนาญงาน	68	3	71
	(95.78)	(4.22)	(100)
ปฏิบัติงาน	37	1	38
	(93.37)	(2.63)	(100)
รวม	299	29	328
	(91.16)	(8.84)	(100)

Chi-Square = 28.464, Significance = 0.000

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุนในรูปแบบการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้าน ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	0.164	0.686
สถานภาพ	2.833	0.418
อายุ	7.374	0.117
ระดับการศึกษา	1.348	0.718
ระดับตำแหน่งงาน	12.591	0.127
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	7.340	0.197

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน สถานภาพ มีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่นๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	0.183	0.669
สถานภาพ	8.477	**0.037
อายุ	2.851	0.583
ระดับการศึกษา	6.354	0.096
ระดับตำแหน่งงาน	12.559	0.128
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	5.449	0.364

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.037 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น สถานภาพมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพ โสด สมรส หย่าร้าง และเป็นหม้าย ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ คิดเป็นอัตราร้อยละ 93.33 95.26 78.57 และ 75 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

สถานภาพ	การออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
โสด	112	8	120
	(93.33)	(6.67)	(100)
สมรส	181	9	190
	(95.26)	(4.74)	(100)
หย่าร้าง	11	3	14
	(78.57)	(21.43)	(100)
เป็นหม้าย	3	1	4
	(75)	(25)	(100)
รวม	307	21	328
	(93.60)	(6.40)	(100)
Chi-Square = 8.477, Significance = 0.037			

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนรวม เพื่อการเลี้ยงชีพ

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพและระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่นๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	0.865	0.352
สถานภาพ	12.358	**0.006
อายุ	1.908	0.753
ระดับการศึกษา	3.089	0.378
ระดับตำแหน่งงาน	17.865	**0.022
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	2.480	0.779

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.006 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น สถานภาพมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด สมรส หย่าร้าง และเป็นหม้าย ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นอัตราร้อยละ 98.33 95.26 78.57 และ 100 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

สถานภาพ	การออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
โสด	118	2	120
	(98.33)	(1.67)	(100)
สมรส	181	9	190
	(95.26)	(4.74)	(100)
หย่าร้าง	11	3	14
	(78.57)	(21.43)	(100)
เป็นหม้าย	4	0	4
	(100)	(0)	(100)
รวม	314	14	328
	(95.73)	(4.27)	(100)

Chi-Square = 12.358, Significance = 0.006

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.022 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับบริหารและระดับเชี่ยวชาญเลือกและไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ระดับอำนาจการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ ระดับปฏิบัติการ ระดับอาวุโส ระดับชำนาญงาน และระดับปฏิบัติงานส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นอัตราร้อยละ 75 80.49 92.42 92.11 95.83 95.78 และ 93.37 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ระดับตำแหน่งงาน	การออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
บริหาร	1	1	2
	(50)	(50)	(100)
อำนวยการ	4	0	4
	(75)	(25)	(100)
เชี่ยวชาญ	5	1	6
	(50)	(50)	(100)
ชำนาญการพิเศษ	37	4	41
	(80.49)	(19.51)	(100)
ชำนาญการ	64	2	66
	(92.42)	(7.58)	(100)
ปฏิบัติการ	69	7	76
	(92.11)	(7.89)	(100)
อาวุโส	23	1	24
	(95.83)	(4.17)	(100)
ชำนาญงาน	69	2	71
	(95.78)	(4.22)	(100)
ปฏิบัติงาน	35	3	38
	(93.37)	(2.63)	(100)
รวม	307	21	328
	(93.60)	(6.40)	(100)

Chi-Square = 17.865, Significance = 0.022

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติ

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศและระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่นๆ ได้แก่ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติ

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	2.439	0.118
สถานภาพ	8.865	**0.031
อายุ	1.834	0.766
ระดับการศึกษา	1.346	0.718
ระดับตำแหน่งงาน	39.290	**0.000
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	5.837	0.322

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.031 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น สถานภาพมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด สมรส หย่าร้าง และเป็นหม้ายส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติ คิดเป็นอัตราร้อยละ 99.17 96.84 85.71 และ 100 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติ

สถานภาพ	การออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
โสด	119	1	120
	(99.17)	(0.83)	(100)
สมรส	184	6	190
	(96.84)	(3.16)	(100)
หย่าร้าง	12	2	14
	(85.71)	(14.29)	(100)
เป็นหม้าย	4	0	4
	(100)	(0)	(100)
รวม	319	9	328
	(97.26)	(2.74)	(100)
Chi-Square = 17.865, Significance = 0.022			

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับบริหาร ระดับอำนวยการ ระดับเชี่ยวชาญ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ ระดับปฏิบัติการ ระดับอาวุโส ระดับชำนาญงาน และระดับปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติ คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 75 66.67 100 100 94.74 91.67 100 และ 100 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติ

ระดับตำแหน่งงาน	การออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนการออมแห่งชาติ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
บริหาร	2	0	2
	(100)	(0)	(100)
อำนวยการ	3	1	4
	(75)	(25)	(100)
เชี่ยวชาญ	4	2	6
	(66.67)	(33.33)	(100)
ชำนาญการพิเศษ	41	0	41
	(100)	(0)	(100)
ชำนาญการ	66	0	66
	(100)	(0)	(100)
ปฏิบัติการ	72	4	76
	(94.74)	(5.26)	(100)
อาวุโส	22	2	24
	(91.67)	(8.33)	(100)
ชำนาญงาน	71	0	71
	(100)	(0)	(100)
ปฏิบัติงาน	38	0	38
	(100)	(0)	(100)
รวม	319	9	328
	(97.26)	(2.74)	(100)

Chi-Square = 39.290, Significance = 0.000

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่นๆ ได้แก่ สถานภาพ อายุ และระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	6.287	**0.012
สถานภาพ	0.505	0.918
อายุ	7.697	0.103
ระดับการศึกษา	0.209	0.976
ระดับตำแหน่งงาน	29.896	**0.000
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	20.005	**0.001

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า คำนัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.012 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น เพศมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่เลือกการออมการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ คิดเป็นอัตราร้อยละ 59.06 และ 52.44 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายจะเลือกการออมการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการมากกว่าเพศหญิง ดังแสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการออมและการลงทุน

ในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

เพศ	การออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ชาย	70	101	171
	(40.94)	(59.06)	(100)
หญิง	86	71	157
	(54.78)	(45.22)	(100)
รวม	156	172	328
	(47.56)	(52.44)	(100)

Chi-Square = 6.287, Significance = 0.012

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับบริหารระดับปฏิบัติการ และระดับปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 65.79 และ 57.89 ตามลำดับ ระดับอำนาจการและระดับอาวุโสเลือกและไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ส่วนระดับเชี่ยวชาญ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญงาน ส่วนใหญ่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 75.61 59.09 และ 56.34 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับเชี่ยวชาญเลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน

ในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ระดับตำแหน่งงาน	การออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
บริหาร	2	0	2
	(100)	(0)	(100)
อำนวยการ	2	2	4
	(50)	(50)	(100)
เชี่ยวชาญ	0	6	6
	(0)	(100)	(100)
ชำนาญการพิเศษ	10	31	41
	(24.39)	(75.61)	(100)
ชำนาญการ	27	39	66
	(40.91)	(59.09)	(100)
ปฏิบัติการ	50	26	76
	(65.79)	(34.21)	(100)
อาวุโส	12	12	24
	(50)	(50)	(100)
ชำนาญงาน	31	40	71
	(43.66)	(56.34)	(100)
ปฏิบัติงาน	22	16	38
	(57.89)	(42.11)	(100)
รวม	156	172	328
	(47.56)	(52.44)	(100)

Chi-Square = 29.896, Significance = 0.000

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 59.95 52.80 ตามลำดับ ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท 40,001-50,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาท ขึ้นไป ส่วนใหญ่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ คิดเป็นอัตราร้อยละ 57.81 73.53 และ 90.91 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาท ขึ้นไปเลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการออมและการลงทุน

ในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	การออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3 (100)	0 (0)	3 (100)
10,000 – 20,000 บาท	50 (54.95)	41 (45.05)	91 (100)
20,001 – 30,000 บาท	66 (52.8)	59 (47.2)	125 (100)
30,001 – 40,000 บาท	27 (42.19)	37 (57.81)	64 (100)
40,001 – 50,000 บาท	9 (26.47)	25 (73.53)	34 (100)

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	การออมและการลงทุนในรูปแบบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
มากกว่า 50,000 บาท	1	10	11
ขึ้นไป	(9.09)	(90.91)	(100)
รวม	156	172	328
	(47.56)	(52.44)	(100)

Chi-Square = 20.005, Significance = 0.001

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำ

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษาและระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่นๆ ได้แก่ เพศ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังแสดงในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบทองคำ

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	0.295	0.587
สถานภาพ	0.836	0.841
อายุ	11.465	**0.022
ระดับการศึกษา	10.326	**0.016
ระดับตำแหน่งงาน	15.649	**0.048
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	3.648	0.601

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำจากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.022 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น อายุมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี 30-39 ปี 40-49 ปี 50-59 ปี และ 60 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 72.73 88.17 85.32 94.51 และ 100 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำ

อายุ	การออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ต่ำกว่า 30 ปี	24 (72.73)	9 (27.27)	33 (100)
30 – 39 ปี	82 (88.17)	11 (11.83)	93 (100)
40 – 49 ปี	93 (85.32)	16 (14.68)	109 (100)
50 – 59 ปี	86 (94.51)	5 (5.49)	91 (100)
60 ปีขึ้นไป	2 (100)	0 (0)	2 (100)
รวม	287 (87.5)	41 (12.5)	328 (100)

Chi-Square = 11.465, Significance = 0.022

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.016 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปวช./ปวส. ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 93.55 90.52 78.48 และ 71.43 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำ

ระดับการศึกษา	การออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ปวช./ปวส.	29	2	31
	(93.55)	(6.45)	(100)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	191	20	211
	(90.52)	(9.48)	(100)
ปริญญาโท	62	17	79
	(78.48)	(21.52)	(100)
ปริญญาเอก	5	2	7
	(71.43)	(28.57)	(100)
รวม	287	41	328
	(87.50)	(12.50)	(100)
Chi-Square = 10.326, Significance = 0.016			

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.048 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับบริหารและระดับอำนวยการเลือกและไม่เลือกการออมและการลงทุน

ในรูปแบบทองคำเท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ส่วนระดับเชี่ยวชาญ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ ระดับปฏิบัติการ ระดับอาวุโส ระดับชำนาญงาน และระดับปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 85.37 89.39 88.16 91.67 92.96 และ 76.32 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบทองคำ

ระดับตำแหน่งงาน	การออมและการลงทุนในรูปแบบทองคำ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
บริหาร	1	1	2
	(50)	(50)	(100)
อำนวยการ	2	2	4
	(50)	(50)	(100)
เชี่ยวชาญ	6	0	6
	(100)	(0)	(100)
ชำนาญการพิเศษ	35	6	41
	(85.37)	(14.63)	(100)
ชำนาญการ	59	7	66
	(89.39)	(10.61)	(100)
ปฏิบัติการ	67	9	76
	(88.16)	(11.84)	(100)
อาวุโส	22	2	24
	(91.67)	(8.33)	(100)
ชำนาญงาน	66	5	71
	(92.96)	(7.04)	(100)
ปฏิบัติงาน	29	9	38
	(76.32)	(23.68)	(100)
รวม	287	41	328
	(87.50)	(12.50)	(100)

Chi-Square = 15.649, Significance = 0.048

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ดังแสดงในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	2.580	0.108
สถานภาพ	13.526	**0.004
อายุ	13.335	**0.010
ระดับการศึกษา	9.185	**0.027
ระดับตำแหน่งงาน	30.892	**0.000
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	18.588	**0.002

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น สถานภาพมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด สมรส และหย่าร้าง ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง คิดเป็นอัตราร้อยละ 86.67 74.21 และ 78.57 ตามลำดับ สถานภาพเป็นหม้ายส่วนใหญ่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง คิดเป็นอัตราร้อยละ 75 ดังแสดงในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง

สถานภาพ	การออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
โสด	104 (86.67)	16 (13.33)	120 (100)
สมรส	141 (74.21)	49 (25.79)	190 (100)
หย่าร้าง	11 (78.57)	3 (21.43)	14 (100)
เป็นหม้าย	1 (25)	3 (75)	4 (100)
รวม	257 (78.35)	71 (21.65)	328 (100)

Chi-Square = 13.526, Significance = 0.004

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.010 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น อายุมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี 30 – 39 ปี 40 – 49 ปี 50 – 59 ปี ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง คิดเป็นอัตราร้อยละ 90.91 87.10 69.72 และ 75.82 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป เลือกและไม่เลือกการออมและลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างเท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ดังแสดงในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง

อายุ	การออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ต่ำกว่า 30 ปี	30	3	33
	(90.91)	(9.09)	(100)
30 – 39 ปี	81	12	93
	(8.10)	(12.90)	(100)
40 – 49 ปี	76	33	109
	(69.72)	(30.28)	(100)
50 – 59 ปี	69	22	91
	(75.82)	(24.18)	(100)
60 ปีขึ้นไป	1	1	2
	(50)	(50)	(100)
รวม	257	71	328
	(78.35)	(21.65)	(100)

Chi-Square = 13.335, Significance = 0.010

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.027 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปวช./ปวส. ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 80.65 81.52 67.09 และ 100 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง

ระดับการศึกษา	การออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ปวช./ปวส.	25 (80.65)	6 (19.35)	31 (100)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	172 (81.52)	39 (18.48)	211 (100)
ปริญญาโท	53 (67.09)	26 (32.91)	79 (100)
ปริญญาเอก	7 (100)	0 (0)	7 (100)
รวม	257 (78.35)	71 (21.65)	328 (100)
Chi-Square = 9.185, Significance = 0.027			

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับบริหาร ระดับเชี่ยวชาญ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ ระดับปฏิบัติการ ระดับอาวุโส ระดับชำนาญงาน และระดับปฏิบัติงานส่วนใหญ่มิได้เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 100 73.17 72.73 88.16 62.50 76.06 และ 92.11 ตามลำดับ ส่วนระดับอำนาจการส่วนใหญ่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 ดังแสดงในตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง

ระดับตำแหน่งงาน	การออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
บริหาร	2	0	2
	(100)	(0)	(100)
อำนวยการ	0	4	4
	(0)	(100)	(100)
เชี่ยวชาญ	6	0	6
	(100)	(0)	(100)
ชำนาญการพิเศษ	30	11	41
	(73.17)	(26.83)	(100)
ชำนาญการ	48	18	66
	(72.73)	(27.27)	(100)
ปฏิบัติการ	67	9	76
	(88.16)	(11.84)	(100)
อาวุโส	15	9	24
	(62.5)	(37.50)	(100)
ชำนาญงาน	54	17	71
	(76.06)	(23.94)	(100)
ปฏิบัติงาน	35	3	38
	(92.11)	(7.89)	(100)
รวม	257	71	328
	(78.35)	(21.65)	(100)

Chi-Square = 30.892, Significance = 0.000

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 – 20,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท 30,001 – 40,000 บาท 40,001 – 50,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างคิดเป็นอัตราร้อยละ 100 90.11 72.20 70.31 58.82 และ 72.73 ดังแสดงในตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	การออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3 (100)	0 (0)	3 (100)
10,000 – 20,000 บาท	82 (90.11)	9 (9.89)	91 (100)
20,001 – 30,000 บาท	99 (72.20)	26 (20.80)	125 (100)
30,001 – 40,000 บาท	45 (70.31)	19 (29.69)	64 (100)
40,001 – 50,000 บาท	20 (58.82)	14 (41.18)	34 (100)
มากกว่า 50,000 บาท ขึ้นไป	8 (72.73)	3 (27.27)	11 (100)
รวม	257 (78.35)	71 (21.65)	328 (100)

Chi-Square = 18.588, Significance = 0.002

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา และระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่นๆ ได้แก่ เพศ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังแสดงในตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	1.861	0.173
สถานภาพ	1.394	0.707
อายุ	10.061	**0.039
ระดับการศึกษา	8.090	**0.044
ระดับตำแหน่งงาน	26.892	**0.001
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	7.637	0.177

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการออมและการลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.039 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น อายุมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี 30 – 39 ปี 40 – 49 ปี 50 – 59 ปี ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง คิดเป็นอัตราร้อยละ 93.94 94.62 97.25 และ 94.51 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป เลือกและไม่เลือกการออมและลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลังเท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ดังแสดงในตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการออมและการลงทุนในรูปแบบ
พันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง

อายุ	การออมและการลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ต่ำกว่า 30 ปี	31 (93.94)	2 (6.06)	33 (100)
30 – 39 ปี	88 (94.62)	5 (5.38)	93 (100)
40 – 49 ปี	106 (97.25)	3 (2.75)	109 (100)
50 – 59 ปี	86 (94.51)	5 (5.49)	91 (100)
60 ปีขึ้นไป	1 (50)	1 (50)	2 (100)
รวม	312 (95.12)	16 (4.88)	328 (100)

Chi-Square = 10.061, Significance = 0.039

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.044 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปวช./ปวส. ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง คิดเป็นอัตราร้อยละ 96.77 97.16 89.87 และ 85.71 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง

ระดับการศึกษา	การออมและการลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ปวช./ปวส.	30 (96.77)	1 (3.23)	31 (100)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	205 (97.16)	6 (2.84)	211 (100)
ปริญญาโท	71 (89.87)	8 (10.13)	79 (100)
ปริญญาเอก	6 (85.71)	1 (14.29)	7 (100)
รวม	312 (95.12)	16 (4.88)	328 (100)
Chi-Square = 8.090, Significance = 0.044			

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับบริหารเลือกและไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลังเท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ส่วนระดับอำนาจการ ระดับเชี่ยวชาญ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ ระดับปฏิบัติการ ระดับอาวุโส ระดับชำนาญงาน และระดับปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ไม่เลือกการออมและการลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง คิดเป็นอัตราร้อยละ 75 66.67 95.12 92.42 97.37 100 97.18 และ 97.37 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับการออมและการลงทุน
ในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตัวเงินคลัง

ระดับตำแหน่งงาน	การออมและการลงทุนในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล/ตัวเงินคลัง		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
บริหาร	1	1	2
	(50)	(50)	(100)
อำนวยการ	3	1	4
	(75)	(25)	(100)
เชี่ยวชาญ	4	2	6
	(66.67)	(3.33)	(100)
ชำนาญการพิเศษ	39	2	41
	(95.12)	(4.88)	(100)
ชำนาญการ	61	5	66
	(92.42)	(7.58)	(100)
ปฏิบัติการ	74	2	76
	(97.37)	(2.63)	(100)
อาวุโส	24	0	24
	(100)	(0)	(100)
ชำนาญงาน	69	2	71
	(97.18)	(2.82)	(100)
ปฏิบัติงาน	37	1	38
	(97.37)	(2.63)	(100)
รวม	312	16	328
	(87.50)	(4.88)	(100)

Chi-Square = 26.892, Significance = 0.001

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุน ในอนาคต

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุและเพศ ดังแสดงในตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	0.543	0.461
สถานภาพ	4.705	0.195
อายุ	16.557	**0.002
ระดับการศึกษา	17.518	**0.001
ระดับตำแหน่งงาน	24.686	**0.002
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	11.170	**0.048

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น อายุมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และ 30-39 ปี ส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคตคิดเป็นอัตราร้อยละ 78.79 และ 58.06 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 40 – 49 ปี 50 – 59 ปี และ 60 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคตคิดเป็นอัตราร้อยละ 51.38 57.14 และ 100 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างจะเลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคตน้อยลงเมื่อมีอายุมากขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต

อายุ	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ต่ำกว่า 30 ปี	7	26	33
	(21.21)	(78.79)	(100)
30 – 39 ปี	39	54	93
	(41.94)	(58.06)	(100)
40 – 49 ปี	56	53	109
	(51.38)	(48.62)	(100)
50 – 59 ปี	52	39	91
	(57.14)	(42.86)	(100)
60 ปีขึ้นไป	2	0	2
	(100)	(0)	(100)
รวม	156	172	328
	(47.56)	(52.44)	(100)

Chi-Square = 16.557, Significance = 0.002

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับ วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปวช./ปวส. และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่ไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต คิดเป็นอัตราร้อยละ 65.52 และ 52.61 ตามลำดับ ส่วนระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต คิดเป็นอัตราร้อยละ 70.89 และ 71.43

ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะเลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาค่ำกว่า ดังแสดงในตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับ วัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต

ระดับการศึกษา	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ปวช./ปวส.	20	11	31
	(65.52)	(35.48)	(100)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	111	100	211
	(52.61)	(47.39)	(100)
ปริญญาโท	23	56	79
	(29.11)	(70.89)	(100)
ปริญญาเอก	2	5	7
	(28.57)	(71.43)	(100)
รวม	156	172	328
	(47.56)	(52.44)	(100)

Chi-Square = 17.518, Significance = 0.001

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับบริหารเลือกและไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคตเท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ระดับอำนาจการ ระดับเชี่ยวชาญ ระดับปฏิบัติการ ระดับอาวุโส และระดับปฏิบัติงานส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 83.33 69.74 62.50 และ 52.63 ตามลำดับ ส่วนระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญงานส่วนใหญ่ไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต คิดเป็นอัตราร้อยละ

56.10 57.58 และ 60.56 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับอำนาจการเลือก
วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคตมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต

ระดับตำแหน่งงาน	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
บริหาร	1	1	2
	(50)	(50)	(100)
อำนาจการ	0	4	4
	(0)	(100)	(100)
เชี่ยวชาญ	1	5	6
	(16.67)	(83.33)	(100)
ชำนาญการพิเศษ	23	18	41
	(56.10)	(43.90)	(100)
ชำนาญการ	38	28	66
	(57.58)	(42.42)	(100)
ปฏิบัติการ	23	53	76
	(30.26)	(69.74)	(100)
อาวุโส	9	15	24
	(37.50)	(62.50)	(100)
ชำนาญงาน	43	28	71
	(60.56)	(39.44)	(100)
ปฏิบัติงาน	18	20	38
	(47.37)	(52.63)	(100)
รวม	156	172	328
	(47.56)	(52.44)	(100)

Chi-Square = 24.686, Significance = 0.002

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.048 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 20,001–30,000 บาท 30,001–40,000 บาท ส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต คิดเป็นอัตราร้อยละ 66.67 50.40 และ 59.38 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000–20,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่ไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต คิดเป็นอัตราร้อยละ 65.93 และ 54.55 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001–50,000 บาท เลือกและไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคตเท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาทเลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคตมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2	1	3
	(66.67)	(33.33)	(100)
10,000 – 20,000 บาท	31	60	91
	(34.07)	(65.93)	(100)
20,001 – 30,000 บาท	63	62	125
	(50.40)	(49.60)	(100)
30,001 – 40,000 บาท	38	26	64
	(59.38)	(40.62)	(100)
40,001 – 50,000 บาท	17	17	34
	(50)	(50)	(100)

ตารางที่ 4.42 (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
มากกว่า 50,000 บาท	5	6	11
ขึ้นไป	(45.45)	(54.55)	(100)
รวม	156	172	328
	(47.56)	(52.44)	(100)

Chi-Square = 11.170, Significance = 0.048

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้าน ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังแสดงในตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.43 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	1.826	0.177
สถานภาพ	2.833	0.418
อายุ	4.546	0.337
ระดับการศึกษา	2.931	0.402
ระดับตำแหน่งงาน	12.481	0.131
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	4.431	0.489

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ สถานภาพ อายุ ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	6.645	**0.010
สถานภาพ	10.165	**0.017
อายุ	39.243	**0.000
ระดับการศึกษา	0.769	0.857
ระดับตำแหน่งงาน	34.673	**0.000
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	30.594	**0.000

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.010 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น เพศมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ คิดเป็นอัตราร้อยละ 78.36 และ 65.61 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายเลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุมากกว่าเพศหญิง ดังแสดงในตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.45 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ

เพศ	เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ชาย	37 (21.64)	134 (78.36)	171 (100)
หญิง	54 (34.39)	103 (65.61)	157 (100)
รวม	91 (27.74)	237 (72.26)	328 (100)

Chi-Square = 6.645, Significance = 0.010

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น สถานภาพมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด สมรส หย่าร้าง และเป็นหม้าย ส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ คิดเป็นอัตราร้อยละ 64.17 75.26 100 และ 75 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้างเลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.46 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับวัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ

สถานภาพ	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
โสด	43 (35.83)	77 (64.17)	120 (100)
สมรส	47 (24.74)	143 (75.26)	190 (100)
หย่าร้าง	0 (0)	14 (100)	14 (100)
เป็นหม้าย	1 (25)	3 (75)	4 (100)
รวม	91 (27.74)	237 (72.26)	328 (100)

Chi-Square = 10.165, Significance = 0.017

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น อายุมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ต่ำกว่า 30 ปี ส่วนใหญ่ไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ คิดเป็นอัตราร้อยละ 60.61 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 30 – 39 ปี 40 – 49 ปี 50 – 59 ปี และ 60 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ คิดเป็นอัตราร้อยละ 59.14 82.57 84.62 และ 100 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากขึ้นมีแนวโน้มที่จะเลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุมากขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.47 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ

อายุ	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ต่ำกว่า 30 ปี	20	13	33
	(60.61)	(39.39)	(100)
30 – 39 ปี	38	55	93
	(40.86)	(59.14)	(100)
40 – 49 ปี	19	90	109
	(17.43)	(82.57)	(100)
50 – 59 ปี	14	77	91
	(15.38)	(84.62)	(100)
60 ปีขึ้นไป	0	2	2
	(0)	(100)	(100)
รวม	91	237	328
	(27.74)	(72.26)	(100)

Chi-Square = 39.243, Significance = 0.000

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับบริหารและระดับปฏิบัติงานเลือกและไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุเท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ระดับอำนาจการ ระดับเชี่ยวชาญ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ ระดับปฏิบัติการ ระดับอาวุโส และระดับชำนาญงาน ส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 66.67 92.68 80.30 56.58 70.83 และ 81.69 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับอำนาจการเลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.48 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ

ระดับตำแหน่งงาน	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
บริหาร	1	1	2
	(50)	(50)	(100)
อำนวยการ	0	4	4
	(0)	(100)	(100)
เชี่ยวชาญ	2	4	6
	(33.33)	(66.67)	(100)
ชำนาญการพิเศษ	3	38	41
	(7.32)	(92.68)	(100)
ชำนาญการ	13	53	66
	(19.7)	(80.30)	(100)
ปฏิบัติการ	33	43	76
	(43.42)	(56.58)	(100)
อาวุโส	7	17	24
	(29.17)	(70.83)	(100)
ชำนาญงาน	13	58	71
	(18.31)	(81.69)	(100)
ปฏิบัติงาน	19	19	38
	(50)	(50)	(100)
รวม	91	172	328
	(27.74)	(52.44)	(100)
Chi-Square = 34.673, Significance = 0.000			

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับ วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000–20,000 บาท 20,001–30,000 บาท 30,001–40,000 บาท 40,001–50,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ คิดเป็นอัตราร้อยละ 56.04 74.40 81.25 91.78 และ 90.91 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากขึ้นมีแนวโน้มที่จะเลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุมากขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.49 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3 (100)	0 (0)	3 (100)
10,000 – 20,000 บาท	40 (43.96)	51 (56.04)	91 (100)
20,001 – 30,000 บาท	32 (25.60)	93 (74.40)	125 (100)
30,001 – 40,000 บาท	12 (18.75)	52 (81.25)	64 (100)
40,001 – 50,000 บาท	3 (8.82)	31 (91.78)	34 (100)

ตารางที่ 4.49 (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
มากกว่า 50,000 บาท	1	10	11
ขึ้นไป	(9.09)	(90.91)	(100)
รวม	91	237	328
	(27.74)	(72.26)	(100)

Chi-Square = 30.594, Significance = 0.000

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่นๆ ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 4.50

ตารางที่ 4.50 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	1.365	0.243
สถานภาพ	47.709	**0.000
อายุ	4.785	0.310
ระดับการศึกษา	0.700	0.873
ระดับตำแหน่งงาน	19.780	**0.011
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	11.405	**0.044

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น สถานภาพมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดส่วนใหญ่ไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว คิดเป็นอัตราร้อยละ 84.17 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสและเป็นหม้ายส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว คิดเป็นอัตราร้อยละ 54.21 และ 75 ส่วนสถานภาพหย่าร้างเลือกและไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัวเท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพเป็นหม้ายเลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัวมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.51 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับวัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว

สถานภาพ	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
โสด	101	19	120
	(84.17)	(15.83)	(100)
สมรส	87	103	190
	(45.79)	(54.21)	(100)
หย่าร้าง	7	7	14
	(50)	(50)	(100)
เป็นหม้าย	1	3	4
	(25)	(75)	(100)
รวม	196	132	328
	(59.76)	(40.24)	(100)

Chi-Square = 47.709, Significance = 0.000

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.011 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับบริหาร ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ ระดับปฏิบัติการ ระดับชำนาญงาน และระดับปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัวคิดเป็นอัตราร้อยละ 100 56.10 60.61 69.74 54.93 และ 71.05 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างระดับเชี่ยวชาญ และระดับอาวุโส ส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 และ 58.33 ตามลำดับ ส่วนระดับอำนวยการเลือกและไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัวเท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 โดยกลุ่มตัวอย่างระดับเชี่ยวชาญเลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัวมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.52

ตารางที่ 4.52 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว

ระดับตำแหน่งงาน	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
บริหาร	2	0	2
	(100)	(0)	(100)
อำนวยการ	2	2	4
	(50)	(50)	(100)
เชี่ยวชาญ	0	6	6
	(0)	(100)	(100)
ชำนาญการพิเศษ	23	18	41
	(56.10)	(43.90)	(100)
ชำนาญการ	40	26	66
	(60.61)	(39.39)	(100)
ปฏิบัติการ	53	23	76
	(69.74)	(30.26)	(100)

ตารางที่ 4.52 (ต่อ)

ระดับตำแหน่งงาน	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
อาวุโส	10 (41.67)	14 (58.33)	24 (100)
ชำนาญงาน	39 (54.93)	32 (45.07)	71 (100)
ปฏิบัติงาน	27 (71.05)	11 (28.95)	38 (100)
รวม	196 (59.76)	132 (40.24)	328 (100)

Chi-Square = 19.780, Significance = 0.011

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.044 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 – 20,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่ไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 67.03 63.20 และ 63.64 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท และ 40,001 – 50,000 บาท ส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว คิดเป็นอัตราร้อยละ 53.12 และ 52.94 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัวมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.53

ตารางที่ 4.53 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3 (100)	0 (0)	3 (100)
10,000 – 20,000 บาท	61 (67.03)	30 (32.97)	91 (100)
20,001 – 30,000 บาท	79 (63.20)	46 (36.80)	125 (100)
30,001 – 40,000 บาท	30 (46.88)	34 (53.12)	64 (100)
40,001 – 50,000 บาท	16 (47.06)	18 (52.94)	34 (100)
มากกว่า 50,000 บาท	7	4	11
ขึ้นไป	(63.64)	(36.36)	(100)
รวม	196 (59.76)	132 (40.24)	328 (100)

Chi-Square = 11.405, Significance = 0.044

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ

เมื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่นๆ ได้แก่ เพศ สถานภาพ และระดับการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	0.160	0.689
สถานภาพ	4.865	0.182
อายุ	19.287	**0.001
ระดับการศึกษา	1.814	0.612
ระดับตำแหน่งงาน	27.057	**0.001
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	17.695	**0.003

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น อายุมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และ 30 – 39 ปี ส่วนใหญ่ไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ คิดเป็นอัตราร้อยละ 75.76 และ 53.76 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 40 – 49 ปี 50 – 59 ปี และ 60 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 56.88 63.74 และ 100 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.55

ตารางที่ 4.55 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ

อายุ	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ต่ำกว่า 30 ปี	25 (75.76)	8 (24.24)	33 (100)
30 – 39 ปี	50 (53.76)	43 (46.24)	93 (100)
40 – 49 ปี	47 (43.12)	62 (56.88)	109 (100)
50 – 59 ปี	33 (36.26)	58 (63.74)	91 (100)
60 ปีขึ้นไป	0 (0)	2 (100)	2 (100)
รวม	155 (47.26)	173 (52.74)	328 (100)

Chi-Square = 19.287, Significance = 0.001

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับบริหาร ระดับอำนวยการ ระดับปฏิบัติการ และระดับปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 75 61.84 และ 60.53 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ ระดับอาวุโส

และระดับชำนาญงาน ส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ คิดเป็นอัตราร้อยละ 78.05 53.03 70.83 และ 57.75 ตามลำดับ ส่วนระดับเชี่ยวชาญเลือกและไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุเท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับชำนาญการพิเศษเลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ

ระดับตำแหน่งงาน	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
บริหาร	2 (100)	0 (0)	2 (100)
อำนวยการ	3 (75)	1 (25)	4 (100)
เชี่ยวชาญ	3 (50)	3 (50)	6 (100)
ชำนาญการพิเศษ	9 (21.95)	32 (78.05)	41 (100)
ชำนาญการ	31 (46.97)	35 (53.03)	66 (100)
ปฏิบัติการ	47 (61.84)	29 (38.16)	76 (100)
อาวุโส	7 (29.17)	17 (70.83)	24 (100)
ชำนาญงาน	30 (42.25)	41 (57.75)	71 (100)

ตารางที่ 4.56 (ต่อ)

ระดับตำแหน่งงาน	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ปฏิบัติงาน	23	15	38
	(60.53)	(39.47)	(100)
รวม	155	173	328
	(47.26)	(52.74)	(100)

Chi-Square = 27.057, Significance = 0.001

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000–20,000 บาท 20,001–30,000 บาท ส่วนใหญ่ไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 54.95 และ 52.80 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001–40,000 บาท 40,001–50,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ คิดเป็นอัตราร้อยละ 62.50 76.47 และ 63.64 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001–50,000 บาท เลือกวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.57

ตารางที่ 4.57 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออม
เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3 (100)	0 (0)	3 (100)
10,000 – 20,000 บาท	50 (54.95)	41 (45.05)	91 (100)
20,001 – 30,000 บาท	66 (52.80)	59 (47.2)	125 (100)
30,001 – 40,000 บาท	24 (37.50)	40 (62.50)	64 (100)
40,001 – 50,000 บาท	8 (23.53)	26 (76.47)	34 (100)
มากกว่า 50,000 บาท	4	7	11
ขึ้นไป	(36.36)	(63.64)	(100)
รวม	155 (47.26)	173 (52.74)	328 (100)

Chi-Square = 17.695, Significance = 0.003

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแคว์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน ระดับ
ตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคล
ด้านอื่นๆ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ และระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 4.58

ตารางที่ 4.58 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	3.232	0.072
สถานภาพ	1.499	0.682
อายุ	0.965	0.915
ระดับการศึกษา	1.933	0.587
ระดับตำแหน่งงาน	18.014	**0.021
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	17.544	**0.004

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.021 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับผู้บริหาร ระดับอำนวยการ ระดับเชี่ยวชาญ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ ระดับปฏิบัติการ ระดับอาวุโส ระดับชำนาญงาน และระดับปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 75 100 100 100 97.37 91.67 97.18 และ 100 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.59

ตารางที่ 4.59 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับวัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ
เพื่อใช้ยามเกษียณอายุ

ระดับตำแหน่งงาน	วัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
บริหาร	2	0	2
	(100)	(0)	(100)
อำนวยการ	3	1	4
	(75)	(25)	(100)
เชี่ยวชาญ	6	0	6
	(100)	(0)	(100)
ชำนาญการพิเศษ	41	0	41
	(100)	(0)	(100)
ชำนาญการ	66	0	66
	(100)	(0)	(100)
ปฏิบัติการ	74	2	76
	(97.37)	(2.63)	(100)
อาวุโส	22	2	24
	(91.67)	(8.33)	(100)
ชำนาญงาน	69	2	71
	(97.18)	(2.82)	(100)
ปฏิบัติงาน	38	0	38
	(100)	(0)	(100)
รวม	321	7	328
	(97.87)	(2.13)	(100)

Chi-Square = 18.014, Significance = 0.021

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000–20,000 บาท 20,001–30,000 บาท 30,001–40,000 บาท 40,001–50,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่ไม่เลือกวัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ คิดเป็นอัตราร้อยละ 66.67 97.80 98.40 98.44 100 และ 90.91 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.60

ตารางที่ 4.60 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	วัตถุประสงค์ในการออมอื่นๆ		
	ไม่เลือก	เลือก	รวม
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2 (66.67)	1 (33.33)	3 (100)
10,000 – 20,000 บาท	89 (97.80)	2 (2.20)	91 (100)
20,001 – 30,000 บาท	123 (98.40)	2 (1.60)	125 (100)
30,001 – 40,000 บาท	63 (98.44)	1 (1.56)	64 (100)
40,001 – 50,000 บาท	34 (100)	0 (0)	34 (100)
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	10 (90.91)	1 (9.09)	11 (100)
รวม	321 (97.87)	7 (2.13)	328 (100)

Chi-Square = 17.544, Significance = 0.004

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่นๆ ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 4.61

ตารางที่ 4.61 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	Sig
เพศ	4.805	0.308
สถานภาพ	30.703	**0.002
อายุ	25.784	0.057
ระดับการศึกษา	8.095	0.778
ระดับตำแหน่งงาน	53.519	**0.010
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	36.575	**0.013

หมายเหตุ : **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ยจากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น สถานภาพมีความสัมพันธ์กับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ สถานภาพโสด และสมรส ส่วนใหญ่จะมีสัดส่วนการออมที่ไม่แน่นอน คิดเป็นอัตราร้อยละ 45.83 และ 37.37 ตามลำดับ สถานภาพหย่าร้าง ส่วนใหญ่จะมีสัดส่วนการออมต่ำกว่า 10% ของรายได้ คิดเป็นอัตราร้อยละ 57.14 ส่วน สถานภาพเป็นหม้ายส่วนใหญ่จะมีสัดส่วนการออม 21 – 30% ของรายได้ คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ดังแสดงในตารางที่ 4.62

ตารางที่ 4.62 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย

สถานภาพ	สัดส่วนเงินออมต่อรายได้เฉลี่ย					รวม
	ไม่ได้กำหนดแน่นอน	ต่ำกว่า 10% ของรายได้	10 – 20% ของรายได้	21 – 30% ของรายได้	มากกว่า 30% ของรายได้	
โสด	55	23	33	5	4	120
	(45.83)	(19.17)	(27.5)	(4.13)	(3.33)	(100)
สมรส	71	34	57	18	10	190
	(37.37)	(17.89)	(30)	(9.47)	(5.26)	(100)
หย่าร้าง	1	8	2	2	1	14
	(7.14)	(57.14)	(14.29)	(14.29)	(7.14)	(100)
เป็นหม้าย	1	1	0	2	0	4
	(25)	(25)	(0)	(50)	(0)	(100)
รวม	128	66	92	27	15	328
	(39.03)	(20.12)	(28.05)	(8.23)	(4.57)	(100)

Chi-Square = 30.703, Significance = 0.002

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้เฉลี่ย จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.010 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น ระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้เฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับบริหาร ส่วนใหญ่จะมีสัดส่วนการออมน้อยกว่า 10% ของรายได้ และ มากกว่า 30% ของรายได้เท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ระดับอำนาจการจะมีสัดส่วนการออมที่ไม่ได้กำหนดแน่นอน ออมตามเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย น้อยกว่า 10% ของรายได้ 10-20% ของรายได้ และ 21-30% ของรายได้เท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 25 กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ ระดับปฏิบัติการ ระดับอาวุโส ระดับชำนาญงาน และระดับปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่จะมีสัดส่วน

การออมที่ไม่แน่นอน คิดเป็นอัตราร้อยละ 34.15 46.97 32.89 37.5 47.89 และ 36.84 ตามลำดับ ส่วนระดับเชี่ยวชาญส่วนใหญ่จะมีสัดส่วนการออมน้อยกว่า 10% ของรายได้ คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ดังแสดงในตารางที่ 4.63

ตารางที่ 4.63 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย

ระดับตำแหน่งงาน	สัดส่วนเงินออมต่อรายได้เฉลี่ย					รวม
	ไม่ได้กำหนดแน่นอน	น้อยกว่า 10% ของรายได้	10-20% ของรายได้	21-30% ของรายได้	มากกว่า 30% ของรายได้	
	ออมตามเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย					
บริหาร	0	1	0	0	1	
	(0)	(50)	(0)	(0)	(50)	(100)
อำนวยการ	1	1	1	1	0	4
	(25)	(25)	(25)	(25)	(0)	(100)
เชี่ยวชาญ	0	2	3	1	0	6
	(0)	(33.33)	(50)	(1.67)	(0)	(100)
ชำนาญการพิเศษ	14	5	9	9	4	41
	(34.15)	(12.20)	(21.95)	(21.95)	(9.76)	(100)
ชำนาญการ	31	10	17	3	5	66
	(46.97)	(15.15)	(25.76)	(4.55)	(7.58)	(100)
ปฏิบัติการ	25	23	23	2	3	76
	(32.89)	(30.26)	(30.26)	(2.63)	(3.95)	(100)
อาวุโส	9	3	9	3	0	24
	(37.5)	(12.5)	(37.5)	(12.5)	(0)	(100)

ตารางที่ 4.63 (ต่อ)

ระดับตำแหน่ง งาน	สัดส่วนเงินออมต่อรายได้เฉลี่ยในแต่ละเดือน					
	ไม่ได้กำหนด					รวม
	แน่นอน	น้อยกว่า	10-20%	21-30%	มากกว่า	
	ออมตาม	10% ของ	ของ	ของ	30% ของ	
	เงิน	รายได้	รายได้	รายได้	รายได้	
	ที่เหลือจาก การใช้จ่าย					
ชำนาญงาน	34	10	21	5	1	71
	(47.89)	(14.08)	(29.58)	(7.04)	(1.41)	(100)
ปฏิบัติงาน	14	11	9	3	1	38
	(36.84)	(28.95)	(23.68)	(7.90)	(2.63)	(100)
รวม	128	66	92	27	15	328
	(39.02)	(20.12)	(28.05)	(8.23)	(4.57)	(100)

Chi-Square = 53.519, Significance = 0.010

Chi-Square = 53.519, Significance = 0.010

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้เฉลี่ยในแต่ละเดือน จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่านัยสำคัญที่คำนวณได้ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้เฉลี่ยในแต่ละเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จะมีสัดส่วนเงินออมที่ไม่ได้กำหนดสัดส่วนเงินออมต่อรายได้ที่แน่นอน น้อยกว่า 10% ของรายได้ และ 10-20% ของรายได้เท่ากัน คิดเป็นอัตราร้อยละ 33.33 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000-20,000 บาท 20,001-30,000 บาท 30,001-40,000 บาท 40,001-50,000 บาท ส่วนใหญ่จะมีสัดส่วนเงินออมที่ไม่ได้กำหนดสัดส่วนเงินออมต่อรายได้ที่แน่นอน คิดเป็นอัตราร้อยละ 35.16 45.6 40.63 และ 29.41 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่จะมีสัดส่วนเงินออม 10-20% ของรายได้ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ดังแสดงในตารางที่ 4.64

ตารางที่ 4.64 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	สัดส่วนเงินออมต่อรายได้เฉลี่ย					รวม
	ไม่ได้กำหนดแน่นอน ออมตามเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย	น้อยกว่า 10% ของ รายได้	10-20% ของ รายได้	21-30% ของ รายได้	มากกว่า 30% ของ รายได้	
ต่ำกว่า 10,000 บาท	1 (33.33)	1 (33.33)	1 (33.33)	0 (0)	0 (0)	(100)
10,000-20,000 บาท	32 (35.16)	25 (27.47)	28 (30.77)	1 (1.10)	5 (5.49)	91 (100)
20,001-30,000 บาท	57 (45.6)	23 (18.4)	33 (26.4)	10 (8)	2 (1.6)	125 (100)
30,001-40,000 บาท	26 (40.63)	11 (17.19)	15 (23.44)	6 (9.38)	6 (9.38)	64 (100)
40,001-50,000 บาท	10 (29.41)	6 (17.66)	9 (26.47)	8 (23.53)	1 (2.94)	34 (100)
มากกว่า 50,000 บาท ขึ้นไป	2 (18.18)	0 (0)	6 (54.55)	2 (18.18)	1 (9.09)	11 (100)
รวม	128 (39.02)	66 (20.12)	92 (28.05)	27 (8.23)	15 (4.57)	328 (100)

Chi-Square = 36.575, Significance = 0.013

หมายเหตุ: () หมายถึงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการออมและการลงทุน ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมและการลงทุนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ระดับการศึกษา ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมและการลงทุนน้อยที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.65

ตารางที่ 4.65 ตารางสรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการออมและการลงทุน

รูปแบบการออมและการลงทุน	สถาน เพศ	ภาพ อายุ	ระดับ การศึกษา	ระดับ ตำแหน่งงาน	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน
หุ้นสหกรณ์		✓			
เงินฝากประจำ			✓	✓	
หุ้น/หลักทรัพย์			✓	✓	
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ		✓			
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ		✓		✓	
กองทุนการออมแห่งชาติ		✓		✓	
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	✓			✓	✓
ทองคำ		✓	✓	✓	
ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง		✓	✓	✓	✓
พันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง		✓	✓	✓	

หมายเหตุ: ✓ หมายถึงมีความสัมพันธ์กัน

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออมเงิน ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับตำแหน่งงานกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเงินมากที่สุด รองลงมาได้แก่อายุ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเงินน้อยที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.66

ตารางที่ 4.66 ตารางสรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออมเงิน

วัตถุประสงค์ในการออมเงิน	สถาน		ระดับ		ระดับ	รายได้เฉลี่ย
	เพศ	ภาพ	อายุ	การศึกษา	ตำแหน่งงาน	ต่อเดือน
เพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต			✓	✓	✓	✓
เพื่อใช้ยามเกษียณอายุ	✓	✓	✓		✓	✓
เพื่อการศึกษาของสมาชิก						
ในครอบครัว		✓			✓	✓
เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพ						
เมื่อเกษียณอายุ			✓		✓	✓
อื่นๆ					✓	✓

หมายเหตุ: ✓ หมายถึงมีความสัมพันธ์กัน

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ยดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ และระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย ดังแสดงในตารางที่ 4.67

ตารางที่ 4.67 ตารางสรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย

สัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ยในแต่ละเดือน	สถาน		ระดับ		ระดับ	รายได้เฉลี่ย
	เพศ	ภาพ	อายุ	การศึกษา	ตำแหน่งงาน	ต่อเดือน
สัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย		✓			✓	✓

หมายเหตุ: ✓ หมายถึงมีความสัมพันธ์กัน

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

4. การสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ

จากการสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่ ขนาดรายได้ในปัจจุบัน ขนาดค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน ภาระหนี้สิน ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการออม ความแน่นอนของระดับรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ หลังเกษียณอายุ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออมและการลงทุน ค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลสุขภาพ หลังเกษียณ และสวัสดิการภาครัฐสำหรับผู้เกษียณอายุ ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 328 คน สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

จากการสำรวจขนาดรายได้ในปัจจุบันที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง พบว่า มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายได้ประจำ (เงินเดือน เงินค่าวิชาชีพ) อยู่ในระดับที่มีผลมาก รายได้พิเศษ (ค่าล่วงเวลา ค่าสอนพิเศษ ค่าบรรยายพิเศษ) และรายได้อื่นๆ (ดอกเบี้ย เงินปันผล ค่าเช่า) อยู่ในระดับที่มีผลปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 4.68

ตารางที่ 4.68 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณในส่วนของขนาดรายได้ในปัจจุบัน

ขนาดรายได้ในปัจจุบัน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับที่มีผล
รายได้ประจำ (เงินเดือน เงินค่าวิชาชีพ)	3.997	0.9270	มาก
รายได้พิเศษ (ค่าล่วงเวลา ค่าสอนพิเศษ ค่าบรรยายพิเศษ)	2.838	1.1765	ปานกลาง
รายได้อื่นๆ (ดอกเบี้ย เงินปันผล ค่าเช่า)	2.687	1.0702	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

จากการสำรวจขนาดค่าใช้จ่ายในปัจจุบันที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง พบว่า มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าใช้จ่ายประจำวันอยู่ในระดับที่มีผลมาก ค่าเบี้ยประกัน ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลสุขภาพ ค่าใช้จ่ายสังคม และค่าใช้จ่ายอื่นๆ อยู่ในระดับที่มีผลปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 4.69

ตารางที่ 4.69 ปัจจัยมีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณในส่วน of ขนาดค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน

ขนาดค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับที่มีผล
ค่าใช้จ่ายประจำวัน (ค่าอาหาร ค่าเดินทางค่าสาธารณูปโภค ค่าของใช้ต่างๆ ในบ้าน)	3.829	0.9040	มาก
ค่าเบี้ยประกัน (บ้าน รถ)	3.000	1.0674	ปานกลาง
ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา (ค่าเล่าเรียนค่าเรียนพิเศษ ของบุตร และผู้ที่อยู่ในอุปการะ)	2.811	1.2687	ปานกลาง
ค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลสุขภาพ (ค่ารักษาพยาบาล ค่าออกกำลังกาย ค่าอาหารเสริม)	2.890	0.9320	ปานกลาง
ค่าใช้จ่ายสังคม (เงินช่วยงานแต่ง งานบวช เงินช่วยงานต่างๆ)	2.878	0.8867	ปานกลาง
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ (ค่าน้ำมันรถ ค่าท่องเที่ยววันหยุด ค่าภาษี)	3.079	0.8743	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

จากการสำรวจภาระหนี้สินที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง พบว่า มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบัตรเครดิตและเงินกู้ อยู่ในระดับที่มีผลปานกลาง ส่วนนี้อื่นๆ อยู่ในระดับที่มีผลน้อย ดังแสดงในตารางที่ 4.70

ตารางที่ 4.70 ปัจจัยมีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณในส่วน of ภาระหนี้สิน

ภาระหนี้สิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับที่มีผล
บัตรเครดิต	2.814	1.1674	ปานกลาง
เงินกู้ (กู้ซื้อบ้าน กู้ซื้อรถ กู้เพื่อลงทุนทำธุรกิจ)	3.113	1.2124	ปานกลาง
หนี้อื่นๆ (ค่าผ่อนสินค้า)	2.516	1.1111	น้อย

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

จากการสำรวจขนาดค่าใช้จ่ายในปัจจุบันที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง พบว่า มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 4.71

ตารางที่ 4.71 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ

ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อวัยเกษียณ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับที่มีผล
ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการออม	3.145	0.9446	ปานกลาง
ความแน่นอนของระดับรายได้ที่คาดว่าจะได้รับหลังเกษียณอายุ	3.357	0.8653	ปานกลาง
ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออมและการลงทุน	3.205	0.8386	ปานกลาง
ค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลสุขภาพหลังเกษียณอายุ	3.287	0.9083	ปานกลาง
สวัสดิการภาครัฐสำหรับผู้เกษียณอายุ (ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร)	3.297	0.9660	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

จากวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง” ที่กำหนดว่า

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง

ผู้ทำการวิจัยได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง จำนวน 328 ชุด เก็บข้อมูลช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2558 ถึงเดือนมีนาคม 2558 โดยมีขนาดของกลุ่มตัวอย่างรวม 328 ตัวอย่าง จากกลุ่มตัวอย่างรวมที่คำนวณได้ทั้งหมด 328 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สรุปผลที่ได้จากการศึกษางานวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ

ส่วนที่ 4 สรุwapปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 52.1 เพศหญิงคิดเป็นอัตราร้อยละ 47.9 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นอัตราร้อยละ 57.9 และมีอายุระหว่าง 40-49 ปี คิดเป็นอัตราร้อยละ 33.2 การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าคิดเป็นอัตราร้อยละ 64.3

จากผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ระดับตำแหน่งงานส่วนใหญ่เป็นระดับปฏิบัติการ คิดเป็นอัตราร้อยละ 23.2 รองลงมาเป็นระดับชำนาญงานคิดเป็นอัตราร้อยละ 21.6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 20,001-30,000 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 38.1

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมและการลงทุนมากกว่า 1 รูปแบบ โดยส่วนมากจะเลือกการออมและการลงทุนในรูปของหุ้นสหกรณ์ คิดเป็นอัตราร้อยละ 31.5 รองลงมาเป็นรูปแบบของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ คิดเป็นอัตราร้อยละ 19.5 ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของการออมเพื่อใช้ยามเกษียณอายุ คิดเป็นอัตราร้อยละ 25 รองลงมาเพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24.1 สัดส่วนการออมส่วนใหญ่ไม่ได้กำหนดแน่นอน ออมตามเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย คิดเป็นอัตราร้อยละ 38.7

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการออมและการลงทุน พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ 2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ กองทุนการออมแห่งชาติ และที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง 3) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบของหุ้นสหกรณ์ ทองคำ ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง และพันธบัตรรัฐบาล/ตัวเงินคลัง 4) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบของเงินฝากประจำ หุ้น/หลักทรัพย์ ทองคำ ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง และพันธบัตรรัฐบาล/ตัวเงินคลัง 5) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบของเงินฝากประจำ หุ้น/หลักทรัพย์ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ กองทุนการออมแห่งชาติ กองทุน

บำเหน็จบำนาญข้าราชการ ทอการค้า ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง และพันธบัตรรัฐบาล/ตัวเงินคลัง 6) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปแบบของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง และพันธบัตรรัฐบาล/ตัวเงินคลัง

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการออมเงิน พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ 2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ และเพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว 3) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเงินเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ และเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ 4) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเงินเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต 5) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเงินเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ เพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ และอื่นๆ 6) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้โดยเฉลี่ย มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมเงินเพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ เพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ และอื่นๆ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้ โดยเฉลี่ยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ ระดับตำแหน่งงาน และระดับรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ย โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด ตำแหน่งงานระดับชำนาญงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีสัดส่วนการออมที่ไม่แน่นอน ออมตามเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย

ส่วนที่ 4 ตำราวิจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ

จากการสำรวจวิจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณของข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคพบว่า 1) ขนาดรายได้ในปัจจุบันในส่วนของรายได้ประจำ (เงินเดือน เงินค่าวิชาชีพ) และขนาดค่าใช้จ่ายในปัจจุบันในส่วนของค่าใช้จ่ายประจำวัน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณในระดับที่มีผลมาก 2) ขนาดรายได้ในปัจจุบันในส่วนของรายได้พิเศษ รายได้อื่นๆ ขนาดค่าใช้จ่ายในปัจจุบันในส่วนของค่าเบี้ยประกัน ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลสุขภาพ ค่าใช้จ่ายสังคม ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ภาระหนี้สินในส่วนของบัตรเครดิต เงินกู้ รวมทั้งผลตอบแทนที่จะได้รับจากการออม ความแน่นอนของระดับรายได้ที่จะได้รับหลังเกษียณอายุ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออมและการลงทุน ค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลสุขภาพหลังเกษียณอายุ และสวัสดิการภาครัฐสำหรับผู้เกษียณอายุ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณในระดับที่มีผลปานกลาง 3) ภาระหนี้สินในส่วนของหนี้อื่นๆ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณอยู่ในระดับที่มีผลน้อย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของการศึกษารังนี้

จากการศึกษาวิจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมและการลงทุน โดยสถานภาพเป็นหม้าย มีอายุ 40 ปีขึ้นไป การศึกษาระดับปวช./ปวส. และระดับปริญญาโท มีตำแหน่งงานระดับอำนวยการ อาวุโส ชำนาญการ และชำนาญการพิเศษ ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท มีการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง ดังนั้นกรมโยธาธิการและผังเมืองควรให้ความสำคัญเพื่อจัดเตรียมเจ้าหน้าที่ที่จะให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการออมและการลงทุนเพื่อวัยเกษียณให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับปัจจัยดังกล่าว

2. จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ สถานภาพ อายุ ระดับตำแหน่งงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออม โดยเพศชาย ที่มีสถานภาพโสด สมรส หย่าร้าง และเป็นหม้าย มีอายุ 30 ปีขึ้นไป ตำแหน่งงานระดับอำนวยการ ชำนาญการพิเศษ ชำนาญงาน ชำนาญการ อาวุโส และปฏิบัติการ ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่

10,000 บาทขึ้นไป มีวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ ดังนั้นกรมโยธาธิการและผังเมืองควรให้ความสำคัญเพื่อให้ข้าราชการกลุ่มดังกล่าวสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ เช่น จัดให้มีการอบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับการออมและการลงทุนที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์

3. จากผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองส่วนใหญ่มีสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ยในแต่ละเดือน คือ ไม่ได้กำหนดแน่นอน ออมตามเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย ดังนั้นกรมโยธาธิการและผังเมืองควรมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออม หรือสร้างแรงจูงใจให้ออมมากขึ้น

4. จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านรายได้ประจำและค่าใช้จ่ายประจำวันเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณในระดับมาก ดังนั้นกรมโยธาธิการและผังเมืองควรให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ เช่น เพิ่มรายได้ หรือเพิ่มสวัสดิการเพื่อลดค่าใช้จ่ายของข้าราชการ

ข้อเสนอแนะของการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการศึกษางานวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในหน่วยงานอื่นๆ หรือบุคคลอื่นๆ ทั้งนี้จะได้มีการเปรียบเทียบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ ว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรกับการวิจัยครั้งนี้

2. ในการศึกษางานวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มวิธีการศึกษาในส่วนของการเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการออมและการลงทุน

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2542. การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.
- การเงินธนาคาร. 2548. “แนวทางเลือกการลงทุน เกษียณแบบมั่งคั่ง.” การเงินธนาคาร
สัปดาห์พิเศษ 282, ธันวาคม: 216-227.
- นิตต์จุฑา ศิริธนนันท์. 2555. ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของข้าราชการสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2.
คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชวินทร์ ลีนะบรรจง. 2548. ทฤษฎีและนโยบายการเงิน. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฏฐา ชาราชวิน และ ธงชัย ศรีวรรณ. 2555. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมเงิน
ส่วนบุคคลเพื่อการเกษียณ. บริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ตฤณกร. 2554. “แหล่งเงินที่มีไว้ใช้หลังเกษียณ” ใน ยุทธศักดิ์ ทินบาล. (บรรณาธิการ). การออม
เงินเพื่อการเกษียณอายุ. กรุงเทพมหานคร: Sanamya, 73-82.
- พัฒน์ ทองพื้ง. 2556. การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ: กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียน
ในสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พัทธธิดา รักษาทอง. 2554. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของ
พนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สังกัดสำนักงานใหญ่. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต
เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิทิตา อรรถธรรมกุล. 2555. พฤติกรรมการออมของกลุ่มคนวัยทำงานภายใต้การพึงพิงของ
ผู้สูงอายุ: กรณีศึกษากลุ่มคนวัยทำงานในเขตจตุจักร. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต
เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศุภชัย ชำรงสกุลศิริ. 2536. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประเทศไทยในช่วง
ปี พ.ศ.2513-2532. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันเทคโนโลยีสังคม(เกริก).
- สนธยา นริศศิริกุล. 2532. การวิเคราะห์การออมภาคครัวเรือนไทย ปี พ.ศ.2517-2533.
กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิรินดา กลิ่นจันทร์หอม. 2556. พฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง. 2550. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออม
ของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: เอกสารเศรษฐกิจการคลัง, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2551. ผู้สูงอายุไทย 2550 มุมมอง/เสียงสะท้อนจากข้อมูลสถิติ
กรุงเทพมหานคร: สำนักสถิติพยากรณ์
- สุทิพย์ พิบูลย์ทิพย์. 2538. การออมของครัวเรือนสถาบันการเงินในประเทศไทย.
กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรพร เขียวทริศิริ. 2553. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีผลต่อการออมเงิน
ส่วนบุคคลสะสมปี 2551-2568. วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
เศรษฐศาสตร์การจัดการ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวันดี พานิชสาส์น. 2547. พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินผ่านธนาคาร
กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน): กรณีศึกษาอำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี.
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวิสาส์ เผ่าเหลืองทอง และ ปติ พุทธวิบูลย์. 2555. ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องทำอย่างไรให้กองทุน
บำเหน็จบำนาญข้าราชการและกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตอบโจทย์การออมระยะยาว
ของคนไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ. เอกสารงานวิจัย, สถาบันวิจัยเพื่อตลาดทุน.
- สรชัย พิศาลบุตร แลคณะ. 2555. การสร้างและประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- โสภณ โรจน์ธำรง. 2529. พฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อรเนตร ชันชะวณะ. 2521. ปัญหาและพฤติกรรมในการผลิตการบริโภคการออมและการลงทุน
ของเกษตรกรที่ปลูกข้าวในเขตเศรษฐกิจที่ 11 ของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Laily Paim, Mohd, Jariah Masud & Fazli Sabri (2010) "Old Age Savings Among Public
& Private Sector Employees in Malaysia" อ้างอิงจาก
http://seaca2010.files.wordpress.com/2010/07/microsoft-powerpoint-seaca2010_laily.pdf.
https://www.princeton.edu/~deaton/downloads/Growth_Demographic_Structure_and_National_Saving_in_Taiwan.pdf

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาข้าราชการโยธาธิการ
และผังเมือง

--	--	--

เลขที่แบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลที่รวบรวมได้ไปใช้ในการวิเคราะห์
ประกอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ (IS) ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอแนะเพิ่มเติม

การตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบ
ของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด ข้อมูลที่ได้จะนำไปวิเคราะห์เชิงสถิติในภาพรวมเท่านั้น และ
จะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ดังนั้นจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบคำถามตามความ
เป็นจริงและครบถ้วนทุกข้อ และขอขอบคุณท่านที่ในความอนุเคราะห์ในการศึกษาครั้งนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย (/) หน้าข้อความ และตอบคำถามในช่องว่าง.....

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. สถานภาพ

() โสด

() สมรส

() หย่าร้าง

() เป็นหม้าย

3. อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี

() 30 – 39 ปี

() 40 – 49 ปี

() 50 – 59 ปี

() 60 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา

☐ ปวช./ปวส.	☐ ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า
☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก

5. ระดับตำแหน่งงาน

☐ บริหาร	☐ อำนวยการ
☐ เชี่ยวชาญ	☐ ชำนาญการพิเศษ
☐ ชำนาญการ	☐ ปฏิบัติการ
☐ อาวุโส	☐ ชำนาญงาน
☐ ปฏิบัติงาน	

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท	☐ 10,000 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท	☐ 30,001 – 40,000 บาท
☐ 40,001 – 50,000 บาท	☐ มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2

พฤติกรรมกรรมการ

คำชี้แจง

กรุณาใส่เครื่องหมาย (/) หน้าข้อความ และตอบคำถามในช่องว่าง.....

1. ท่านมีการออมและการลงทุนในรูปแบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ หุ้่นสหกรณ์	☐ เงินฝากประจำ
☐ หุ้่น/หลักทรัพย์	☐ การทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์
☐ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	☐ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
☐ กองทุนการออมแห่งชาติ	☐ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
☐ ทองคำ	☐ ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง
☐ พันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง	

2. วัตถุประสงค์ในการออมเงินของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () เพื่อวางแผนการลงทุนในอนาคต
 () เก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน
 () เพื่อใช้ยามเกษียณอายุ
 () เพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว
 () เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ
 () อื่นๆ

3. สัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ยในแต่ละเดือนของท่าน

- () ไม่ได้กำหนดแน่นอน ออมตามเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย
 () ต่ำกว่า 10% ของรายได้
 () 10 – 20% ของรายได้
 () 21 – 30% ของรายได้
 () มากกว่า 30% ของรายได้

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อวัยเกษียณ

ท่านคิดว่าปัจจัยต่อไปนี้ มีผลต่อการออมเพื่อวัยเกษียณของท่านในระดับใด มากที่สุด มากปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย (/) ในช่องว่าง

ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อวัยเกษียณ	ระดับที่มีผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ขนาดรายได้ในปัจจุบัน					
1.1 รายได้ประจำ (เงินเดือน เงินค่าวิชาชีพ)					
1.2 รายได้พิเศษ (ค่าล่วงเวลา ค่าสอนพิเศษ ค่าบรรยายพิเศษ)					
1.3 รายได้อื่นๆ (ดอกเบี้ย เงินปันผล ค่าเช่า)					

ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อวัยเกษียณ	ระดับที่มีผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2. ขนาดค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน					
2.1 ค่าใช้จ่ายประจำวัน (ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าสาธารณูปโภค ค่าของใช้ต่างๆ ในบ้าน)					
2.2 ค่าเบี้ยประกัน (บ้าน รถ)					
2.3 ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา (ค่าเล่าเรียน ค่าเรียนพิเศษ ของบุตรและผู้ที่อยู่ในอุปการะ)					
2.4 ค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลสุขภาพ (ค่ารักษาพยาบาล ค่าออกกำลังกาย ค่าอาหารเสริม)					
2.5 ค่าใช้จ่ายสังคม (เงินช่วยงานแต่ง งานบวช เงินช่วยงานต่างๆ)					
2.6 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ (ค่านันทนาการ ค่าท่องเที่ยว วันหยุด ค่าภาษี)					
3. ภาระหนี้สิน					
3.1 บัตรเครดิต					
3.2 เงินกู้ (กู้ซื้อบ้าน กู้ซื้อรถ กู้เพื่อลงทุนทำธุรกิจ)					
3.3 หนี้อื่นๆ (ค่าผ่อนสินค้า)					
4. ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการออม					
5. ความแน่นอนของระดับรายได้ที่คาดว่าจะได้รับหลังเกษียณอายุ					
6. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออมและการลงทุน					
7. ค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลสุขภาพหลังเกษียณอายุ					
8. สวัสดิการภาครัฐสำหรับผู้เกษียณอายุ (ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร)					

ส่วนที่ 4 อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ข้อมูล

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวนครินทร์ เจียวสว่าง
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 15 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	เศรษฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำแหน่งปัจจุบัน	นักจัดการงานทั่วไป
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กรมโยธาธิการและผังเมือง 218/1 ถนนพระรามที่ 6 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400